

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

12 avril 2023

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 21 novembre 2017
relative à la vente de voyages à forfait,
de prestations de voyages liées et
de services de voyage**

Sommaire**Pages**

Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet de loi	14
Analyse d'impact	18
Avis du Conseil d'État	30
Projet de loi	37
Coordination des articles	42

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

12 april 2023

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet
van 21 november 2017 betreffende
de verkoop van pakketreizen,
gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten**

Inhoud**Blz.**

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet	14
Impactanalyse	24
Advies van de Raad van State	30
Wetsontwerp	37
Coördinatie van de artikelen	46

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 12 avril 2023.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 14 avril 2023.

De regering heeft dit wetsontwerp op 12 april 2023 ingediend.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 14 april 2023 door de Kamer ontvangen.

N-VA : Nieuw-Vlaamse Alliantie
 Ecolo-Groen : Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
 PS : Parti Socialiste
 VB : Vlaams Belang
 MR : Mouvement Réformateur
 cd&v : Christen-Democratisch en Vlaams
 PVDA-PTB : Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
 Open Vld : Open Vlaamse liberalen en democraten
 Vooruit : Vooruit
 Les Engagés : Les Engagés
 DéFI : Démocrate Fédéraliste Indépendant
 INDEP-ONAFH : Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 55 0000/000 Document de la 55e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
 QRVA Questions et Réponses écrites
 CRIV Version provisoire du Compte Rendu Intégral
 CRABV Compte Rendu Analytique
 CRIV Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
 PLEN Séance plénière
 COM Réunion de commission
 MOT Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkorting bij de nummering van de publicaties:

DOC 55 0000/000 Parlementair document van de 55e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
 QRVA Schriftelijke Vragen en Antwoorden
 CRIV Voorlopige versie van het Integraal Verslag
 CRABV Beknopt Verslag
 CRIV Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
 PLEN Plenum
 COM Commissievergadering
 MOT Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurd papier)

RÉSUMÉ

Ce projet de loi a pour objectif de mettre en place un partenariat “privé – public” garantissant les consommateurs en cas d’insolvabilité d’un organisateur de voyages ou d’un détaillant pour les années 2023 à 2028. Il prévoit ainsi un plafond à l’intervention des entreprises d’assurance, une intervention de l’État dans certains cas et le versement d’une contribution annuelle par les entreprises d’assurance à un fonds créé par l’État.

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp strekt ertoe een “privaat/publiek” partnerschap op te zetten ter bescherming van de consumenten bij insolventie van een reisorganisator of een doorverkoper gedurende de jaren 2023 tot en met 2028. Zo voorziet het in een maximumgrens voor de tussenkomst van de verzekeringsondernemingen, een tussenkomst van de overheid in bepaalde gevallen en het storten van een jaarlijkse bijdrage door de verzekeringsondernemingen aan een door de overheid opgerichte fonds.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le présent projet de loi a pour but de prévoir l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité que doivent souscrire les organisateurs de voyages ou les détaillants.

En effet, la crise sanitaire que nous traversons en ce moment, a mis en évidence le risque de faillites des entreprises actives dans ce secteur et les enjeux financiers auxquels les entreprises d'assurances sont susceptibles d'être confrontées dans le cadre de leur intervention contractuelle pour des faillites simultanées de plusieurs entreprises de voyages.

Le présent projet de loi a dès lors pour but d'introduire dans la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage, la forme que doit prendre la protection en cas d'insolvabilité des organisateurs de voyages ou des détaillants. Il confirme ainsi l'arrêté royal du 29 mai 2018 relatif à la protection contre l'insolvabilité lors de la vente de voyages à forfait, de prestations de voyage liées et de services de voyage qui prévoit que cette protection doit prendre la forme d'un contrat d'assurance.

Par ailleurs, il précise explicitement que la protection en cas d'insolvabilité des organisateurs de voyages ou des détaillants vaut tant pour les voyages à forfait que pour les voyages vendus séparément par l'organisateur ou le détaillant en tant qu'intermédiaire.

Ce projet de loi adapte le régime de garantie initialement mis en place en vertu de la loi du 21 novembre 2017 précitée et constitue une concrétisation plus poussée du principe général, issu de la directive (UE) 2015/2302 du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2015 relative aux voyages à forfait et aux prestations de voyage liées, qui impose une protection contre l'insolvabilité. Il prévoit en effet qu'en cas d'insolvabilité d'un organisateur ou d'un détaillant établi en Belgique, l'entreprise d'assurance peut limiter le montant total des indemnités qu'elle devra payer. Au-delà de ce plafond c'est l'État qui prendra en charge la majeure partie de l'intervention due. Ce système sera mis en place durant une période de six ans, allant du 1er janvier 2023 au 31 décembre 2028.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Dit wetsontwerp strekt ertoe te voorzien in tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering die door de reisorganisatoren en doorverkopers moet worden afgesloten.

De huidige gezondheidscrisis heeft immers duidelijk gemaakt hoe groot het risico is dat ondernemingen die in deze sector actief zijn failliet gaan, en met welke financiële uitdagingen verzekeringsmaatschappijen waarschijnlijk te maken zullen krijgen in het kader van hun contractuele tussenkomst bij het gelijktijdige faillissement van verschillende reisondernemingen.

Dit wetsontwerp is bedoeld om aan de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten toe te voegen welke vorm de bescherming moet hebben in het geval van insolventie van reisorganisatoren of doorverkopers. Het bekrachtigt aldus het koninklijk besluit van 29 mei 2018 betreffende de bescherming tegen insolventie bij de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten, waarin bepaald is dat deze bescherming de vorm moet aannemen van een verzekeringsovereenkomst.

Daarnaast vermeldt het uitdrukkelijk dat de bescherming in geval van insolventie van reisorganisatoren of doorverkopers evenzeer geldt voor pakketreizen als voor reizen die afzonderlijk worden verkocht door de organisator of de doorverkoper die als tussenpersoon optreedt.

Dit wetsontwerp past het oorspronkelijk garantiestelsel aan dat werd geïmplementeerd krachtens de voornoemde wet van 21 november 2017 en de verdere invulling vormt van het in Richtlijn (EU) 2015/2302 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen vervatte algemeen principe dat een insolventiebescherming oplegt. Het voorziet immers dat, in geval van insolventie van een organisator of doorverkoper die gevestigd is in België, de verzekeringsonderneming het totale bedrag van de vergoedingen die zij moet uitbetalen kan beperken. Boven dat plafond zal de Staat het grootste deel van de verschuldigde tussenkomst voor zijn rekening nemen. Dit systeem zal gelden voor een periode van zes jaar, vanaf 1 januari 2023 tot en met 31 december 2028.

Afin d'assurer le financement de l'intervention de l'État, le projet de loi prévoit qu'une contribution anticipative à cette garantie étatique sera payée par les entreprises d'assurance concernées, chaque année, sur un fonds organique créé à cet effet.

Enfin, poursuivant un objectif d'efficacité à l'égard des voyageurs, le projet de loi prévoit que l'entreprise d'assurance indemnise elle-même ses assurés dans le respect des conditions légales et contractuelles. Dans la mesure où l'entreprise d'assurance intervient pour le compte de l'État, elle dispose d'un recours subrogatoire contre celui-ci.

Les mesures faisant l'objet du présent projet de loi ont fait l'objet d'une procédure de notification en vertu de l'article 108, paragraphe 3, du Traité sur le Fonctionnement de l'Union européenne. Par sa décision du 9 décembre 2022 dans l'affaire SA.103238 (2022/N), la Commission européenne a approuvé les mesures faisant l'objet du présent projet.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

L'arrêté royal du 29 mai 2018 relatif à la protection contre l'insolvabilité lors de la vente de voyages à forfait, de prestations de voyage liées et de services de voyage, détermine la forme que doit prendre les garanties que doivent fournir les professionnels visés par la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage pour pouvoir offrir leurs services sur le territoire belge. Il s'agit, depuis son entrée en vigueur le 1er juillet 2018, d'un contrat d'assurance souscrit auprès d'une entreprise d'assurance. Dans le cas d'une entreprise d'assurance établie à l'étranger, elle doit être agréée dans l'État membre d'établissement pour couvrir le même risque (quelle que soit la branche d'assurance concernée) et doit fournir les mêmes garanties que celles imposées par la législation belge, comme, entre autres, le rapatriement des voyageurs en détresse.

L'objectif de cette disposition est d'adapter la loi à la forme qui a été fixée par cet arrêté royal et de prévoir que le Roi détermine les conditions auxquelles le contrat d'assurance doit répondre.

Om de financiering van de tussenkomst van de Staat te verzekeren, voorziet het wetsontwerp er in dat de betrokken verzekeringsondernemingen jaarlijks een anticipatieve bijdrage voor deze staatstussenkomst moeten storten. Die storting dient te gebeuren aan een daartoe opgericht organiek fonds.

Tot slot bepaalt het wetsontwerp dat, omwille van de doeltreffendheid en de bescherming van reizigers, de verzekeringsonderneming zelf haar verzekerden schade-loosstelt met naleving van de wettelijke en contractuele voorwaarden. In de mate waarin de verzekeringsonderneming tussenbeide komt voor rekening van de Staat, beschikt ze over een subrogatievordering ten aanzien van de Staat.

De maatregelen waarop dit wetsontwerp betrekking heeft, vormden het voorwerp van een meldingsprocedure krachtens artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Bij haar besluit van 9 december 2022 in zaak SA.103238 (2022/N) heeft de Europese Commissie de maatregelen van dit ontwerp goedgekeurd.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 2

Het koninklijk besluit van 29 mei 2018 betreffende de bescherming tegen insolventie bij de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten, bepaalt de vorm van de zekerheden die moeten worden verstrekt door de professionelen zoals bedoeld in de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten opdat ze hun diensten kunnen aanbieden op het Belgische grondgebied. Het gaat, sinds zijn inwerkingtreding op 1 juli 2018, om een verzekeringsovereenkomst die wordt aangegaan bij een verzekeringsonderneming. Daar waar het gaat om een verzekeringsonderneming die gevestigd is in het buitenland, moet deze in de lidstaat van vestiging over de toelating beschikken om hetzelfde risico te dekken (ongeacht onder welke verzekeringstak dit valt) en moet deze dezelfde dekking bieden zoals opgelegd in de Belgische wetgeving, zoals onder andere het repatriëren van gestrande reizigers.

Deze bepaling is bedoeld om de wet aan te passen aan de vorm die werd vastgelegd door dit koninklijk besluit en te voorzien dat de Koning de voorwaarden bepaalt waaraan de verzekeringsovereenkomst moet voldoen.

Art. 3

La directive (UE) 2015/2302 du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2015 relative aux voyages à forfait et aux prestations de voyage liées, prévoit qu'en cas d'insolvabilité d'un organisateur de voyage ou d'un détaillant, le remboursement de tous les paiements effectués par des voyageurs, est couvert de manière illimitée. Les organisateurs et détaillants établis en Belgique doivent fournir une garantie pour le remboursement de tous les paiements déjà effectués par les voyageurs au moyen un contrat d'assurance. Le cadre réglementaire en Belgique prévoit que cette garantie doit prendre la forme d'un contrat d'assurance.

Cette protection contre l'insolvabilité s'applique, et les assureurs en insolvabilité doivent donc intervenir, dès que, du fait de l'incapacité financière de l'entreprise assurée, des services de voyage ne sont pas exécutés ou seulement en partie, ou que des prestataires de services obligent les voyageurs à payer pour ces services. L'incapacité financière n'est pas seulement la faillite mais aussi la cessation de paiement et des problèmes de liquidité.

En raison de la pandémie, le secteur du voyage est confronté à de nombreuses difficultés. Les interdictions de voyage, les limitations et entraves aux déplacements transfrontaliers ainsi que les recommandations du Service public fédéral Affaires étrangères en matière de voyages remettent en question l'assurabilité de l'insolvabilité des organisateurs de voyages et des détaillants, dans de telles circonstances.

La présente disposition introduit un article 60/1 en vue de mettre en place un partenariat entre les secteurs privé et public durant une période de six ans, allant du 1er janvier 2023 au 31 décembre 2028. Ce système s'inspire du partenariat privé/public mis en place dans le cadre de la couverture des catastrophes naturelles des risques simples.

Dans la mesure où le présent projet de loi vise à garantir, à court et moyen terme, la solvabilité, l'assurabilité et la stabilité financière du secteur du voyage, fortement ébranlé par les interdictions de voyage pendant la pandémie, un plafond d'intervention sera établi pour les compagnies d'assurance en situation d'insolvabilité, au-delà duquel l'État interviendra. Ces entreprises d'assurance peuvent alors limiter par année civile le montant total des prestations d'assurance qu'elles doivent offrir aux voyageurs à un pourcentage du montant total des primes et des frais supplémentaires de l'année en question.

Art. 3

Richtlijn (EU) 2015/2302 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen, bepaalt dat in geval van insolventie van een reisorganisator of doorverkoper, de terugbetaling van alle betalingen die werden gedaan door de reizigers onbeperkt gedekt is. Organisatoren en doorverkopers die gevestigd zijn in België moeten een zekerheid verstrekken voor de terugbetaling van alle betalingen die reeds werden gedaan door de reizigers door middel van een verzekeringsovereenkomst. Het regelgevend kader in België bepaalt dat deze zekerheid de vorm moet hebben van een verzekeringsovereenkomst.

Deze insolventiebescherming wordt beschikbaar, en insolventieverzekeringsondernemingen moeten dus optreden, van zodra wegens financieel onvermogen van de verzekerde onderneming reisdiensten niet worden uitgevoerd, niet of slechts ten dele zullen worden uitgevoerd, of ingeval de reisdienstverleners reizigers verplichten ervoor te betalen. Financieel onvermogen is niet enkel faillissement, maar evengoed staking van betaling en liquiditeitsproblemen.

Vanwege de pandemie kampt de reissector met talloze problemen. Reisverboden, beperkingen en belemmeringen van verplaatsingen naar het buitenland, alsook aanbevelingen van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken wat betreft reizen, zetten de verzekerbaarheid van de insolventie van reisorganisatoren en doorverkopers in dergelijke omstandigheden op losse schroeven.

Deze bepaling voegt een artikel 60/1 in met het oog op het vestigen van een partnerschap tussen private en publieke sectoren voor een periode van zes jaar, vanaf 1 januari 2023 tot en met 31 december 2028. Dit systeem is gebaseerd op het privaat/publiek partnerschap dat wordt aangesteld in het kader van de dekking van eenvoudige risico's bij natuurrampen.

Voor zover dit wetsontwerp tot doel heeft om, op korte en lange termijn, de solvabiliteit, verzekerbaarheid en de financiële stabiliteit van de reissector te garanderen, die zwaar geleden heeft onder de reisverboden tijdens de pandemie, wordt een interventieplafond voor insolventieverzekeringsondernemingen ingesteld, waarboven de Staat zal tussenkomen. Deze verzekeringsondernemingen kunnen dan per kalenderjaar het totale bedrag van de verzekeringsprestaties die zij moet aanbieden aan reizigers beperken tot een percentage van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar.

Le plafond d'intervention que les entreprises d'assurance peuvent instaurer s'élève par année civile à 100 % de la totalité des primes et accessoires liés au contrat d'assurance visé à l'article 60 encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions.

L'existence d'un plafond d'intervention permet au secteur des assurances de mieux prévoir les dommages et d'en tenir compte dans sa gestion des risques, le plafond constituant le cadre dans lequel les risques des entreprises d'assurance sont limités.

Le paragraphe 1er prévoit un plafond de couverture maximale par entreprise d'assurance et par année civile au-delà duquel l'État interviendrait. Cette prise en charge par l'entreprise d'assurance comprend les prestations d'assurance suivantes prévues par les articles 54 à 59 de la loi du 21 novembre 2017 précitée: le remboursement des prestations de voyage non exécutées, le rapatriement des voyageurs, le financement de l'hébergement dans l'attente du rapatriement si nécessaire ainsi que la poursuite du voyage lorsque cela est possible.

Le partenariat prévoit qu'en cas d'insolvabilité d'un organisateur ou d'un détaillant établi en Belgique, l'entreprise d'assurance *peut* limiter le montant total de la couverture d'assurance qu'elle est tenue de fournir aux voyageurs, à un certain pourcentage de l'encaissement des primes et accessoires, hors frais d'acquisition et commissions relatif à la couverture d'assurance reprise dans le contrat d'assurance contre l'insolvabilité visé à l'article 60. Ce pourcentage est fixé à 100 %.

En-dessous de ce plafond, l'entreprise d'assurance supporte l'entièreté de l'indemnisation.

Au-delà de ce plafond, l'indemnisation des assureurs, sera complétée par une intervention de l'État.

Le paragraphe 2 précise que le pourcentage de l'intervention de l'État est fixé à 98 % de l'excédent du montant brut des prestations d'assurance que l'entreprise d'assurance est tenue d'offrir aux voyageurs. Les 2 % restants sont pris en charge par l'entreprise d'assurance. Il est prévu que ce pourcentage s'élèvera à 90 % à partir du 1er janvier 2026 de l'excédent du montant brut des prestations d'assurance que l'entreprise est tenue d'offrir aux voyageurs en vertu de la présente section. Les 10 % restants sont pris en charge par l'entreprise d'assurance.

De maximumgrens die de verzekeringsondernemingen kunnen instellen bedraagt per kalenderjaar 100 % van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar verbonden aan de insolventieverzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60, zonder acquisitiekosten en commissies.

Het bestaan van een interventieplafond laat de verzekeringssector toe om beter de schades te kunnen voorspellen en hiermee rekening te houden in zijn risicobeheer, waarbij het plafond een kader vormt waarin de risico's voor de verzekeringsonderneming beperkt zijn.

Paragraaf 1 bepaalt een maximumgrens voor de dekking per verzekeringsonderneming en per kalenderjaar. Boven deze grens zal de Staat tussenbeide komen. Deze dekking door de verzekeringsonderneming omvat de volgende verzekeringsprestaties zoals bepaald in de artikelen 54 tot 59 van de voornoemde wet van 21 november 2017: terugbetaling voor niet-uitgevoerde reisdiensten, repatriëring van reizigers, financiering van accommodatie in afwachting van de repatriëring indien dit nodig is alsook de verderzetting van de reis daar waar dit mogelijk is.

Het partnerschap bepaalt dat in geval van insolventie van een organisator of doorverkoper die gevestigd is in België, de verzekeringsonderneming het totale bedrag van de verzekeringsprestaties die zij moet aanbieden aan reizigers, kan beperken tot een bepaald percentage van het incasso van premies en bijkomende kosten, exclusief de acquisitiekosten en commissies betreffende de verzekeringsdekking vervat in de insolventieverzekeringsovereenkomst zoals bedoeld in artikel 60. Dit percentage is vastgesteld op 100 %.

Onder deze grens is de volledige vergoeding ten laste van de verzekeringsonderneming.

Boven deze grens zal de vergoeding van de verzekeringsondernemingen worden aangevuld met een tussenkomst van de Staat.

Paragraaf 2 preciseert dat het percentage van de tussenkomst van de Staat is vastgelegd op 98 % van het surplus van het brutobedrag van de verzekeringsprestaties die de verzekeringsonderneming moet aanbieden aan reizigers. De resterende 2 % is ten laste van de verzekeringsonderneming. Er wordt voorzien dat dit percentage zal oplopen tot 90 % vanaf 1 januari 2026 van het surplus van het brutobedrag van de verzekeringsprestaties die de verzekeringsonderneming moet aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling. De resterende 10 % is ten laste van de verzekeringsonderneming.

Afin de répondre à une demande de la Commission européenne, il est prévu que le montant de l'intervention de l'État est plafonné à 70 millions d'euros par an. Si une crise devait engendrer l'intervention de l'État au-delà de ce plafond, il conviendrait d'en informer la Commission européenne et de notifier l'intervention au-delà des 70 millions d'euros à la Commission au titre du contrôle des aides d'État.

Le paragraphe 3 prévoit une contribution anticipative de l'entreprise d'assurance à la garantie étatique afin de financer cette garantie. Le Roi détermine les conditions et modalités de cette contribution, comme le moment du paiement de la contribution, un éventuel paiement par tranches, le service public auquel l'argent est versé, etc. Le pourcentage de cette contribution est inversement proportionnel à celui du plafond de l'intervention de l'entreprise d'assurance. Ainsi, il s'élèvera à 9,2 % de l'encaissement des primes et accessoires, hors frais d'acquisition et commissions. Cette contribution s'élèvera à 8,4 % à partir du 1er janvier 2026. Cette contribution sera versée par les entreprises d'assurance sur le fonds organique pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des organisateurs et des détaillants créé à cet effet. Il convient également de préciser que les entreprises d'assurance qui ne paient pas cette contribution ne peuvent, dès lors, pas invoquer la limitation de leur couverture prévue au paragraphe 1er et, par conséquent, bénéficier de l'intervention de l'État.

Le paragraphe 4 prévoit que La Banque Nationale de Belgique et le Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie remettent lorsque les circonstances l'imposent et, en tout cas, chaque année, à la date anniversaire de l'entrée en vigueur de la présente loi, un rapport conjoint concernant l'évolution du marché des assurances insolvabilité et, en particulier les possibilités de réassurance. Il sera tenu compte dans ce cadre de l'impact sur le marché de l'évolution des législations européennes et nationales dans le secteur des voyages et, en particulier, la révision de la directive (UE) 2015/2302 du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2015 relative aux voyages à forfait et aux prestations de voyage liées, modifiant le règlement (CE) n° 2006/2004 et la directive 2011/83/UE du Parlement européen et du Conseil et abrogeant la directive 90/314/CEE du Conseil.

L'objectif de cette obligation de rapport conjoint consiste à analyser à intervalles réguliers la nécessité de la mesure.

Le rapport conjoint a en principe lieu chaque année, mais peut avoir lieu plus régulièrement en cas de changements importants, tel que la révision de la directive

Om tegemoet te komen aan een vraag van de Europese Commissie wordt bepaald dat het bedrag van de tussenkomst van de Staat wordt beperkt tot 70 miljoen euro per jaar. Als een crisis ertoe zou leiden dat de tussenkomst van de Staat die grens overschrijdt, moet de Europese Commissie daarvan op de hoogte worden gesteld en moet de tussenkomst boven 70 miljoen euro worden gemeld aan de Commissie uit hoofde van staatssteuncontrole.

Paragraaf 3 voorziet in een anticipatieve bijdrage van de verzekeringsonderneming aan de overheidsgarantie, teneinde deze garantie te financieren. De Koning bepaalt de voorwaarden en modaliteiten van deze bijdrage, zoals het tijdstip, eventuele betaling in schijven, via welke overheidsdienst, enz. Het percentage van deze bijdrage is omgekeerd evenredig met dat van het plafond van de tussenkomst van de verzekeringsonderneming. Het zal dus 9,2 % bedragen van het incasso van premies en bijkomende kosten, zonder acquisitiekosten en commissies. Die bijdrage zal oplopen tot 8,4 % vanaf 1 januari 2026. Deze bijdrage zal door de verzekeringsondernemingen worden gestort aan het organiek fonds voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van reisorganisatoren en doorverkopers. Hierbij wordt tevens bepaald dat de verzekeringsondernemingen die deze bijdrage niet storten, bijgevolg geen beroep kunnen doen op de beperking van hun dekking zoals voorzien in paragraaf 1 en dus ook geen tussenkomst van de Staat kunnen genieten.

Paragraaf 4 voorziet dat de Nationale Bank van België en de Federale Overheidsdienst Economie, kmo, Middenstand en Energie, wanneer de omstandigheden dat vragen en, in elk geval, jaarlijks op de verjaardag van de inwerkingtreding van deze wet, een gezamenlijk verslag overhandigen over de evolutie van de markt van insolventieverzekeringen en, in het bijzonder, de mogelijkheden tot herverzekering. Er zal in dat kader rekening worden gehouden met de impact op de markt van de ontwikkeling van de Europese en nationale wetgeving in de reissector en, in het bijzonder, de herziening van Richtlijn (EU) 2015/2302 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen, houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en van Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Richtlijn 90/314/EEG van de Raad.

De verplichting van een gezamenlijk verslag is bedoeld om op geregelde tijdstippen de noodzakelijkheid van de maatregel te analyseren.

Het gezamenlijke verslag wordt in principe elk jaar opgesteld, maar kan vaker worden gemaakt in geval van belangrijke veranderingen, zoals de herziening van

(UE) 2015/2302 précitée. Cette directive pourrait en effet modifier les obligations reposant sur les États membres, ce qui pourrait nécessiter une adaptation, voire une suppression du mécanisme prévu par le présent projet de loi.

Le rapport conjoint est transmis à la Commission européenne ainsi que l'analyse des autorités belges quant à ses implications.

S'il ressort de ce rapport conjoint que des adaptations aux pourcentages visés aux paragraphes 1er, 2 et 3, sont nécessaires, les adaptations envisagées seront portées à la connaissance de la Commission européenne et, si nécessaire, feront préalablement l'objet de la procédure visée à l'article 108, paragraphe 3, du Traité sur le Fonctionnement de l'Union européenne, qui concerne la réglementation des aides d'État. Ce n'est que si la Commission européenne approuve la mesure proposée à titre d'aide d'État qu'elle pourra faire l'objet d'un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Il n'y aura pas lieu de suivre la procédure décrite ci-avant en cas de suppression de la mesure, qui nécessitera une intervention législative.

Le paragraphe 5 prévoit que le partenariat public/privé va s'appliquer pendant une période de six ans, à partir du 1er janvier 2023 jusqu'au 31 décembre 2028.

Enfin, poursuivant un objectif d'efficience et de protection de voyageurs, le paragraphe 6 prévoit que l'entreprise d'assurance indemnise elle-même ses assurés dans le respect des conditions légales et contractuelles. Dans la mesure où l'entreprise d'assurance intervient pour le compte de l'État, elle dispose d'un recours subrogatoire contre celui-ci.

Art. 4

Cet article a pour but de créer un fonds organique destiné à percevoir les contributions anticipatives annuelles dues par les entreprises d'assurances à l'État: le Fonds pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des professionnels du secteur du voyage.

Les avantages d'un tel fonds sont multiples. En effet, d'un point de vue budgétaire, les contributions payées chaque année par les entreprises d'assurance s'accumulent et restent disponibles sur le fonds. Lorsque l'État devra intervenir au-delà de la limite d'intervention d'une entreprise d'assurance pour indemniser les consommateurs suite à l'insolvabilité d'organismes de voyages,

de voornoemde Richtlijn (EU) 2015/2302. Die richtlijn kan ertoe leiden dat de verplichtingen van de lidstaten worden gewijzigd, waardoor een aanpassing of zelfs een schrapping van het mechanisme vastgelegd in dit wetsontwerp nodig kan zijn.

Het gezamenlijke verslag wordt overgemaakt aan de Europese Commissie, alsook de analyse van de Belgische overheden met betrekking tot haar implicaties.

Als uit het gezamenlijk verslag blijkt dat er een aanpassing nodig is van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3, worden de beoogde aanpassingen ter kennis gebracht van de Europese Commissie en vormen ze, indien nodig, het voorwerp van de procedure bedoeld in artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dat de reglementering van staatssteun betreft. Alleen indien de Europese Commissie de voorgestelde maatregel bij wijze van staatssteun goedkeurt, kan de maatregel het voorwerp vormen van een koninklijk besluit waarover in de Ministerraad wordt beraadslaagd. De hierboven beschreven procedure hoeft niet te worden gevolgd als de maatregel wordt afgeschaft, wat een wetgevingsinterventie zou vereisen.

Paragraaf 5 bepaalt dat deze publiek- private samenwerking voor een periode van zes jaar zal gelden, te weten vanaf 1 januari 2023 tot en met 31 december 2028.

Tot slot bepaalt paragraaf 6 dat, omwille van de doeltreffendheid en de bescherming van reizigers, de verzekeringsonderneming zelf haar verzekerden schadeloosstelt met naleving van de wettelijke en contractuele voorwaarden. In de mate waarin de verzekeringsonderneming tussenbeide komt voor rekening van de Staat, beschikt ze over een subrogatievordering ten aanzien van de Staat.

Art. 4

Dit artikel strekt ertoe een organiek fonds op te richten dat bestemd is om de jaarlijkse anticipatieve bijdragen te ontvangen die door de verzekeringsondernemingen verschuldigd zijn aan de Staat: het Fonds voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van professionelen in de reissector.

De voordelen van een dergelijk fonds zijn velerlei. Vanuit budgettair oogpunt is het immers zo, dat de jaarlijks door de verzekeringsmaatschappijen betaalde bijdragen worden opgebouwd en beschikbaar blijven op het fonds. Wanneer de Staat moet tussenkomen boven de tussenkomstlimiet voor een verzekeringsonderneming om consumenten te vergoeden ingevolge insolventie

l'État pourra utiliser les ressources disponibles dans le fonds budgétaire.

Si au moment de l'intervention de l'État, les ressources disponibles sur le fonds sont supérieures au montant de l'intervention de l'État, les ressources sur le fonds permettront de faire face à l'intervention de l'État.

Si par contre, l'intervention de l'État dépasse le montant des ressources disponibles sur le fonds, il conviendra de lui allouer des crédits de dépense additionnels afin de permettre à l'État de faire face à ses engagements.

Le paragraphe 2 de l'article 60/2 en projet permet au Roi de fixer les modalités pratiques du versement des contributions qui alimenteront le Fonds.

Le paragraphe 3 a pour objectif de permettre au Service public fédéral Finances de procéder au recouvrement des contributions impayées.

Art. 5

Actuellement, en vertu de la loi du 21 novembre 2017 précitée et de l'arrêté royal du 29 mai 2018 précité, les organisateurs de voyage ou les détaillants sont tenus de conclure un contrat d'assurance afin de pouvoir vendre des voyages à forfait.

La notion de forfait est définie en se fondant sur des critères qui portent principalement sur la manière dont les services de voyage sont présentés ou achetés, et sur la base de laquelle les voyageurs peuvent légitimement considérer qu'ils sont protégés. Pour pouvoir parler de voyage à forfait, il est toujours exigé qu'il y ait une combinaison d'au moins deux différents services de voyage pour le même voyage ou séjour de vacances. Ainsi, il ne sera pas question de voyage à forfait lorsqu'un voyageur réserve pour sa période de vacances des hôtels différents dans une région déterminée, sans qu'il soit réservé un autre service de voyage, comme le billet de transport pour s'y rendre. Un billet d'avion combiné avec une nuit d'hôtel, un ticket de train combiné avec la location d'une voiture ou une nuit d'hôtel combiné avec un autre service touristique tel que la réservation d'un spectacle, sont des exemples de combinaisons qui font naître un voyage à forfait si les autres conditions reprises dans la définition sont remplies (projet de loi relatif à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de service de voyage, exposé des motifs, *Doc., Ch., 2016-2017, DOC 54 2653/001, p. 14*).

van reisorganisatoren, kan de Staat gebruikmaken van de in het organieke fonds beschikbare middelen.

Indien op het ogenblik van de tussenkomst van de Staat de in het fonds beschikbare middelen groter zijn dan het bedrag van de tussenkomst van de Staat, zullen de middelen van het fonds volstaan om de tussenkomst van de Staat te financieren.

Overschrijdt daarentegen de tussenkomst van de Staat het bedrag van de in het fonds beschikbare middelen, dan zullen aanvullende uitgavenkredieten aan het fonds moeten worden toegewezen om de Staat in staat te stellen zijn verbintenissen na te komen.

In paragraaf 2 van het ontworpen artikel 60/2 wordt de Koning gemachtigd om de praktische modaliteiten te bepalen voor de storting van de bijdragen ter spijzing van het Fonds.

In paragraaf 3 krijgt de Federale Overheidsdienst Financiën de mogelijkheid om de onbetaald gebleven bijdragen in te vorderen.

Art. 5

Krachtens de voornoemde wet van 21 november 2017 en het voornoemde koninklijk besluit van 29 mei 2018, zijn de reisorganisatoren of doorverkopers er op dit moment toe gebonden een verzekeringsovereenkomst af te sluiten om pakketreizen te kunnen verkopen.

De notie van een pakket wordt gedefinieerd op basis van criteria die voornamelijk te maken hebben met de manier waarop de reisdiensten worden gepresenteerd of aangekocht, en op basis waarvan de reizigers rechtmatig kunnen beschouwen dat ze beschermd zijn. Om te kunnen spreken van een pakketreis, wordt altijd vereist dat het gaat om een combinatie van minstens twee verschillende reisdiensten voor dezelfde reis of hetzelfde vakantieverblijf. Het gaat bijvoorbeeld niet om een pakketreis wanneer een reiziger voor zijn vakantieperiode verschillende hotels boekt in een bepaalde regio, zonder dat hij een andere reisdienst boekt, zoals een vervoerticket om ernaartoe te gaan. Een vliegtuigticket gecombineerd met een hotelovernachting, een treinticket gecombineerd met de huur van een auto, of een hotelovernachting gecombineerd met een andere toeristische dienst zoals de boek ing van een show, zijn voorbeelden van combinaties die gelden als pakketreis als er wordt voldaan aan de andere voorwaarden uit de definitie (wetsontwerp betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten, memorie van toelichting, *Doc., K., 2016-2017, DOC 54 2653/001, p. 14*).

Les organisateurs de voyages à forfaits ou les détaillants peuvent vendre également des services de voyages séparés. Dans ce cas, et afin d'éviter la confusion du voyageur quant à sa protection lorsqu'il achète un service de voyage auprès d'un vendeur qui propose également des voyages à forfait, les articles 71 à 74 de la loi du 21 novembre 2017 précitée prévoient que la garantie qu'ils doivent constituer couvre également les services de voyages vendus séparément (projet de loi relatif à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de service de voyage, exposé des motifs, *Doc., Ch.*, 2016-2017, DOC 54 2653/001, p.60).

La modification en projet de l'article 72 de la loi du 21 novembre 2017 précitée, vise à assurer la concordance de cet article avec celle proposée à l'article 60. Elle a pour conséquence que le contrat d'assurance doit couvrir également la protection contre l'insolvabilité d'un organisateur de voyage ou d'un détaillant lorsqu'il vend séparément un service de voyage. Dès lors, l'ensemble de la couverture d'assurance est soumis au régime prévu à l'article 60/1 en projet.

Art. 6

L'article 74 de la loi du 21 novembre 2017 précitée permet au Roi de fixer les conditions de protection des voyageurs qui achètent un service de voyage vendu séparément en cas d'insolvabilité. Le régime actuel de protection, dont la forme (un contrat d'assurance) et les conditions sont fixées par l'arrêté royal du 29 mai 2018 relatif à la protection contre l'insolvabilité lors de la vente de voyages à forfait, de prestations de voyage liées et de services de voyage, n'est pas modifié. La modification proposée a pour objectif d'aligner la formulation de l'article 74 à la nouvelle formulation proposée pour l'article 60.

Art. 7

L'article 79 de la loi du 21 novembre 2017 précitée permet de sanctionner les infractions à certains articles de cette loi. Cette modification de l'alinéa 2 de l'article 79 a pour objectif de permettre à l'Inspection économique de s'assurer du respect de cette disposition en ayant la possibilité de sanctionner les infractions.

De organisatoren van pakketreizen of de doorverkopers kunnen ook afzonderlijke reisdiensten verkopen. Om verwarring bij de reiziger te vermijden over zijn bescherming wanneer hij een reisdienst koopt bij een verkoper die ook pakketreizen aanbiedt, bepalen artikel 71 tot 74 van de voornoemde wet van 21 november 2017 in dat geval dat de zekerheid die zij moeten bieden, ook de afzonderlijk verkochte reisdiensten dekt (wetsontwerp betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten, memorie van toelichting, *Doc., K.*, 2016-2017, DOC 54 2653/001, p.60).

De ontworpen wijziging van artikel 72 van de voornoemde wet van 21 november 2017 is bedoeld om te garanderen dat dit artikel overeenstemt met de wijziging die wordt voorgesteld van artikel 60. Ze heeft tot gevolg dat de verzekeringsovereenkomst ook de bescherming tegen insolventie van een reisorganisator of doorverkoper moet dekken wanneer die een reisdienst afzonderlijk verkoopt. De volledige dekking van de verzekering is dus onderworpen aan het stelsel bepaald in het ontworpen artikel 60/1.

Art. 6

Artikel 74 van de voornoemde wet van 21 november 2017 stelt de Koning in staat om de voorwaarden vast te leggen van de bescherming van de reizigers die een afzonderlijke verkochte reisdienst aankopen in geval van insolventie. Het huidige beschermingsstelsel, waarvan de vorm (een verzekeringsovereenkomst) en de voorwaarden zijn vastgelegd bij het koninklijk besluit van 29 mei 2018 betreffende de bescherming tegen insolventie bij de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten, wordt niet gewijzigd. De voorgestelde wijziging is bedoeld om de formulering van artikel 74 af te stemmen op de nieuwe formulering die wordt voorgesteld voor artikel 60.

Art. 7

Artikel 79 van voornoemde wet van 21 november 2017 maakt het mogelijk om inbreuken op bepaalde artikelen van diezelfde wet te bestraffen. Deze wijziging van artikel 79, tweede lid, heeft tot doel de Economische Inspectie in staat te stellen de naleving van deze bepaling te verzekeren door de mogelijkheid te hebben om overtredingen te bestraffen.

Art. 8

Cet article a pour but de compléter la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires, en ajoutant au tableau qui reprend la liste des fonds organiques, le Fonds pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des professionnels du secteur du voyage.

Art. 9

Cette disposition prévoit une entrée en vigueur au 1er janvier 2023. Celle-ci se justifie par la situation particulière qui caractérise le secteur des voyages et, en particulier, les assureurs qui offrent une assurance insolvabilité aux voyageurs. Il existe en effet à l'heure actuelle seulement deux assureurs proposant cette assurance insolvabilité en Belgique, dont l'un d'entre eux, vu les risques encourus par l'offre de cette assurance mis en lumière notamment par la crise du COVID-19, menace de quitter le marché. Or, il est crucial que les voyageurs puissent disposer d'une telle assurance puisqu'il s'agit d'une obligation légale pour qu'ils puissent exercer leur activité. Autrement dit, sans assurance insolvabilité, les voyageurs doivent cesser leurs activités. Afin de s'assurer que les assureurs présents sur le marché ne le quittent pas et de favoriser l'entrée sur le marché de nouveaux assureurs et donc afin d'éviter que des voyageurs ne doivent cesser leur activité, il est nécessaire de prévoir une entrée en vigueur au 1er janvier 2023 afin de donner aux acteurs la garantie de la mise en place rapide du système envisagé.

Cette disposition vise également à ce que, dès son entrée en vigueur, l'article 3 s'applique tant aux contrats d'assurance en cours qu'aux contrats d'assurance qui sont conclus après son entrée en vigueur. Le Roi détermine les modalités d'application de l'article 3 aux contrats d'assurance en cours le 1er janvier 2023.

Le ministre de l'Économie,

Pierre-Yves Dermagne

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

Art. 8

Dit artikel strekt ertoe de organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen aan te vullen, door de lijst van organieke fondsen te vervolledigen met het Fonds voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van professionelen in de reissector.

Art. 9

Deze bepaling legt een inwerkingtreding op 1 januari 2023 vast. Dit wordt gerechtvaardigd door de bijzondere situatie die kenmerkend is voor de reissector en, in het bijzonder, de verzekeringsondernemingen die een insolventieverzekering aanbieden aan reisorganisatoren. Er zijn op dit moment immers slechts twee verzekeringsondernemingen die deze insolventieverzekering in België aanbieden. Een van hen dreigt de markt te verlaten vanwege de risico's van het aanbieden van deze verzekering die met name door de COVID-19-crisis aan het licht zijn gekomen. Het is echter cruciaal dat reisorganisatoren over een dergelijke verzekering kunnen beschikken aangezien het gaat om een wettelijke verplichting opdat ze hun activiteit kunnen uitoefenen. Met andere woorden: zonder insolventieverzekering moeten reisorganisatoren hun activiteiten stopzetten. Om te garanderen dat de verzekeringsondernemingen die actief zijn op de markt die markt niet verlaten en om een deelname aan de markt door nieuwe verzekeringsondernemingen aan te moedigen en dus te vermijden dat reisorganisatoren hun activiteiten moeten stopzetten, is het noodzakelijk om een inwerkingtreding op 1 januari 2023 vast te leggen, teneinde de spelers de garantie op een snelle implementatie van het beoogde systeem te bieden.

Deze bepaling zorgt ook ervoor dat vanaf zijn inwerkingtreding, artikel 3 van toepassing is op zowel lopende verzekeringsovereenkomsten als verzekeringsovereenkomsten die worden afgesloten na zijn inwerkingtreding. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van artikel 3 op verzekeringsovereenkomsten die lopen op 1 januari 2023.

De minister van Economie,

Pierre-Yves Dermagne

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

Le ministre de la Justice et de la Mer du Nord,

Vincent Van Quickenborne

*La secrétaire d'État
à la Protection des consommateurs,*

Alexia Bertrand

De minister van Justitie en Noordzee,

Vincent Van Quickenborne

*De staatssecretaris
voor Consumentenbescherming,*

Alexia Bertrand

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

**Avant-projet de loi modifiant la loi
du 21 novembre 2017 relative à la vente
de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et
de services de voyage**

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2. L'article 60 de la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyage liées et de services de voyage est remplacé par ce qui suit:

“Art. 60. La garantie visée par la présente section est fournie par un contrat d'assurance souscrit auprès d'une entreprise d'assurance agréée ou autorisée pour effectuer ce type d'opérations en application de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance.

Le Roi détermine les conditions auxquelles ce contrat d'assurance doit répondre.”

Art. 3. Dans le titre 3, chapitre 5, section 1re, de la même loi, il est inséré un article 60/1 rédigé comme suit:

“Art. 60/1. § 1er. En cas d'insolvabilité d'un organisateur ou d'un détaillant établi en Belgique, l'entreprise d'assurance peut limiter, par année civile, le montant total des prestations d'assurance qu'elle est tenue de fournir aux voyageurs en vertu de la présente section à 100 % de la totalité des primes et accessoires encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions relatif à la couverture d'assurance visée à l'article 60.

§ 2. Lorsque l'entreprise d'assurance atteint son plafond d'intervention visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, l'État intervient:

1° à partir du 1er janvier 2023, à concurrence de 98 % de l'excédent du montant brut des prestations d'assurance que l'entreprise est tenue d'offrir aux voyageurs en vertu de la présente section. Les 2 % restants sont pris en charge par l'entreprise d'assurance;

2° à partir du 1er janvier 2026 à concurrence de 90 % de l'excédent du montant brut des prestations d'assurance que l'entreprise est tenue d'offrir aux voyageurs en vertu de la présente section. Les 10 % restants sont pris en charge par l'entreprise d'assurance;

L'État ne peut intervenir, sur une base annuelle, au-delà d'un montant de 70 millions d'euros sans autorisation préalable de la Commission européenne au titre du contrôle des aides d'État.

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

**Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet
van 21 november 2017 betreffende de verkoop
van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en
reisdiensten**

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Artikel 60 van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten wordt vervangen als volgt:

“Art. 60. De zekerheid bedoeld in deze afdeling wordt verstrekt door een verzekeringsovereenkomst die wordt aangegaan bij een verzekeringsonderneming die een vergunning of een toelating overeenkomstig de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen heeft gekregen om dit type verrichtingen uit te voeren.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan deze verzekeringsovereenkomst moet voldoen.”

Art. 3. In titel 3, hoofdstuk 5, afdeling 1, van dezelfde wet wordt een artikel 60/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 60/1. § 1. In geval van insolventie van een organisator of van een doorverkoper die gevestigd is in België, kan de verzekeringsonderneming per kalenderjaar het totale bedrag van de verzekeringsprestaties die zij moet aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling beperken tot 100 % van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar, zonder acquisitiekosten en commissies aangaande de verzekeringsdekking bedoeld in artikel 60.

§ 2. Wanneer een verzekeringsonderneming haar maximumgrens bedoeld in paragraaf 1, eerste lid bereikt, komt de Staat tussenbeide:

1° vanaf 1 januari 2023, tot 98 % van het surplus van het brutobedrag van de verzekeringsprestaties die de verzekeringsonderneming moet aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling. De resterende 2 % is ten laste van de verzekeringsonderneming;

2° vanaf 1 januari 2026 tot 90 % van het surplus van het brutobedrag van de verzekeringsprestaties die de verzekeringsonderneming moet aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling. De resterende 10 % is ten laste van de verzekeringsonderneming;

De Staat kan, op jaarbasis, niet tussenbeide komen voor een bedrag hoger dan 70 miljoen euro zonder voorafgaande toestemming van de Europese Commissie uit hoofde van staatssteuncontrole.

Le Roi détermine les conditions et les modalités de cette intervention de l'État.

§ 3. L'entreprise d'assurance verse à l'État:

1° à partir du 1er janvier 2023, une contribution anticipative annuelle de 9,2 % de la totalité des primes et accessoires encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions;

2° à partir du 1er janvier 2026, une contribution anticipative annuelle de 8,4 % de la totalité des primes et accessoires encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions;

L'entreprise d'assurance qui ne paie pas sa contribution à l'État ne peut pas limiter le montant de son intervention prévue au paragraphe 1er ni invoquer l'intervention de l'État prévue au paragraphe 2.

Le Roi détermine les modalités et les conditions de cette contribution.

§ 4. La Banque Nationale de Belgique et le SPF Économie, P.M.E., Classes Moyennes et Énergie remettent, lorsque les circonstances l'imposent et, en tout cas, chaque année à la date anniversaire de l'entrée en vigueur de la présente loi, un rapport conjoint concernant l'évolution du marché des assurances insolvabilité et, en particulier, les possibilités de réassurance.

Sur base de ce rapport conjoint, le ministre qui a l'Économie dans ses attributions et le ministre qui a la Protection des consommateurs dans ses attributions soumettent au Conseil des ministres l'opportunité de procéder à une adaptation des pourcentages visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ou à une suppression de la mesure.

Le rapport conjoint est transmis à la Commission européenne ainsi que l'analyse des autorités belges quant à ses implications.

Chaque adaptation envisagée des pourcentages visés aux paragraphes 1, 2 et 3 sera portée à la connaissance de la Commission européenne et, si nécessaire, fera préalablement l'objet de la procédure visée à l'article 108, paragraphe 3 du Traité sur le Fonctionnement de l'Union européenne.

Le cas échéant, le Roi procède, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, à l'adaptation des pourcentages visés aux paragraphes 1, 2 et 3, ou introduit un projet de loi à la Chambre des représentants.

§ 5. Les dispositions des paragraphes 1, 2, 3 et 4 s'appliquent du 1er janvier 2023 au 31 décembre 2028.

§ 6. L'entreprise d'assurance fournit aux voyageurs les prestations d'assurance prévues par la présente section, dans le respect des conditions légales et contractuelles.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten van deze tussenkomst van de Staat.

§ 3. De verzekeringsonderneming stort aan de Staat:

1° vanaf 1 januari 2023, een jaarlijkse anticiperende bijdrage van 9,2 % van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar, zonder acquisitiekosten en commissies;

2° vanaf 1 januari 2026, een jaarlijkse anticiperende bijdrage van 8,4 % van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar, zonder acquisitiekosten en commissies;

De verzekeringsonderneming die haar bijdrage niet stort aan de Staat, kan de beperking in paragraaf 1 niet hanteren en kan geen beroep doen op de tussenkomst van de Staat zoals bepaald in paragraaf 2.

De Koning bepaalt de modaliteiten en voorwaarden van deze bijdrage.

§ 4. De Nationale Bank van België en de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie overhandigen, wanneer de omstandigheden dat vragen en, in elk geval, jaarlijks op de verjaardag van de inwerkingtreding van deze wet, een gezamenlijk verslag over de evolutie van de markt van insolventieverzekeringen en, in het bijzonder, de mogelijkheden tot herverzekering.

Op basis van dit gezamenlijk verslag leggen de minister die bevoegd is voor Economie en de minister die bevoegd is voor Consumentenbescherming aan de Ministerraad de mogelijkheid voor om over te gaan tot een aanpassing van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3 of tot een afschaffing van de maatregel.

Het gezamenlijke verslag wordt overgemaakt aan de Europese Commissie, alsook de analyse van de Belgische overheden met betrekking tot haar implicaties.

Elke beoogde aanpassing van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3 wordt ter kennis gebracht van de Europese Commissie en vormt vooraf, indien nodig, het voorwerp van de procedure bedoeld in artikel 108, derde lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

In voorkomend geval gaat de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, over tot de aanpassing van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3, of dient Hij een wetsontwerp in bij de Kamer van volksvertegenwoordigers.

§ 5. De bepalingen van paragrafen 1, 2, 3 en 4 zijn van toepassing vanaf 1 januari 2023 tot en met 31 december 2028.

§ 6. De verzekeringsonderneming biedt de reizigers de verzekeringsprestaties aan uit hoofde van deze afdeling met naleving van de wettelijke en contractuele voorwaarden.

Elle dispose ensuite, conformément et dans les limites des paragraphes 1er et 2, d'un recours subrogatoire à l'encontre de l'État."

Art. 4. Dans le titre 3, chapitre 5, section 1re, de la même loi, il est inséré un article 60/2 rédigé comme suit:

"Art. 60/2. § 1er. Il est créé un fonds organique pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des organisateurs et des détaillants.

Les recettes affectées au Fonds visé à l'alinéa 1er, ainsi que les dépenses qui peuvent être affectées à sa charge sont mentionnées en regard dudit Fonds au tableau annexé à la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires.

§ 2. Pour alimenter le Fonds visé au paragraphe 1er et selon les modalités fixées par le Roi, l'entreprise d'assurance visée à l'article 60/1 est tenue de payer une contribution annuelle telle que visée au paragraphe 3 du même article.

§ 3. Le ministre des Finances peut charger à la demande du ministre ayant l'Économie et la protection des consommateurs dans ses attributions, le Service public fédéral Finances du recouvrement des contributions dont le paiement est resté en souffrance."

Art. 5. L'article 72 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 72. Le contrat d'assurance visé à l'article 60 inclut les services de voyages vendus séparément par l'organisateur ou le détaillant en tant qu'intermédiaire. Ce contrat garantit le remboursement de tous les paiements qu'il reçoit de la part des voyageurs ou en leur nom, pour le cas où le service de voyage concerné n'est pas fourni en raison de son insolvabilité."

Art. 6. L'article 74 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 74. Le Roi détermine les conditions auxquelles le contrat d'assurance visé à l'article 60 doit répondre."

Art. 7. Dans l'article 79, alinéa 2, de la même loi, le mot "60" est remplacé par le mot "60/1".

Art. 8. Le tableau annexé à la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires est complété comme suit:

"32-25 Fonds pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des organisateurs et des détaillants.

Nature des recettes affectées: Contribution annuelle des entreprises d'assurance auprès desquelles les organisateurs et les détaillants visés par la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage, ont souscrit un contrat d'assurance visé en son article 60.

Ze beschikt vervolgens, in overeenstemming en binnen de beperkingen van paragraaf 1 en 2, over een subrogatieverordering ten aanzien van de Staat."

Art. 4 In titel 3, hoofdstuk 5, afdeling 1, van dezelfde wet wordt een artikel 60/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 60/2. § 1. Er wordt een organiek fonds opgericht voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van organisatoren en doorverkopers.

De ontvangsten toegewezen aan het Fonds bedoeld in het eerste lid, alsook de mogelijke uitgaven ten laste van het Fonds, zijn vermeld bij het genoemde fonds, in de bij organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen gevoegde tabel.

§ 2. Om het Fonds bedoeld in paragraaf 1 te spijzen en volgens de nadere regels bepaald door de Koning, is de verzekeringsonderneming bedoeld in artikel 60/1 ertoe gehouden een jaarlijkse bijdrage te betalen zoals bedoeld in paragraaf 3 van hetzelfde artikel.

§ 3. De minister van Financiën kan, op verzoek van de minister bevoegd voor Economie en consumentenbescherming, de Federale Overheidsdienst Financiën belasten met de invordering van de onbetaald gebleven bijdragen."

Art. 5. Artikel 72 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

Art. 72. De verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60 omvat de reisdiensten die afzonderlijk worden verkocht door de organisator of de doorverkoper die als tussenpersoon optreedt. Deze overeenkomst garandeert de terugbetaling van alle betalingen die hij ontvangt van of namens de reizigers, voor het geval dat de desbetreffende reisdienst ten gevolge van zijn insolventie niet wordt verleend."

Art. 6. Artikel 74 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 74. De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan de verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60 moet voldoen."

Art. 7. In artikel 79, tweede lid, van dezelfde wet, wordt het woord "60" vervangen door het woord "60/1".

Art. 8. De tabel gevoegd bij de organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van de begrotingsfondsen wordt aangevuld als volgt:

"32-25 Fonds voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van organisatoren en doorverkopers.

Aard van de toegewezen ontvangsten: Jaarlijkse bijdrage door de verzekeringsondernemingen waarbij de organisatoren en doorverkopers bedoeld in de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten, een verzekeringsovereenkomst hebben afgesloten zoals bedoeld in artikel 60 van dezelfde wet.

Nature des dépenses autorisées: Paiement de l'intervention prévue par l'article 60/1 de la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage."

Art. 9. La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2023.

L'article 3 est d'application aussi bien aux contrats d'assurance existants qu'aux contrats d'assurance qui sont conclus après son entrée en vigueur. Le Roi détermine les modalités d'application de l'article 3 aux contrats d'assurance en cours le 1er janvier 2023.

Aard van de gemachtigde uitgaven: Betaling van de tussenkomst voorzien in artikel 60/1 van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten."

Art. 9. Deze wet treedt in werking op 1 januari 2023.

Artikel 3 is evenzeer van toepassing op bestaande verzekeringsovereenkomsten als op verzekeringsovereenkomsten die worden afgesloten na de inwerkingtreding van het artikel. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van artikel 3 op verzekeringsovereenkomsten die lopen op 1 januari 2023.

Version 05/01/2023

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Pierre-Yves DERMAGNE, Ministre de l'Economie

Contact cellule stratégique

Nom : Dady Kawayá

E-mail : dady.kawayá@dermagne.fed.be

Téléphone : +32 (2)207 19 20

Membre du Gouvernement compétent

Alexia BERTRAND, Secrétaire d'État à la Protection des consommateurs

Contact cellule stratégique

Nom : Sahin Yazici

E-mail : sahin@debleecker.be

Téléphone : 0 472 18 91 78

Administration

SPF Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie

Contact administration

Nom : Thibault Willaert

E-mail : thibault.willaert@economie.fgov.be

Téléphone : 02 277 62 37

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi modifiant la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage.

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Cet avant-projet de loi modifie quelques dispositions de la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage concernant la protection contre l'insolvabilité afin de soutenir le système d'assurance et ce pour qu'il reste possible de fournir des assurances aux organisateurs et aux détaillants. L'obligation pour les Etats membres de prévoir un système effectif en matière de protection contre l'insolvabilité est issue de l'article 17 de la directive (UE) 2015/2302 relative aux voyages à forfait et aux prestations de voyage liées. Sans protection contre l'insolvabilité, les organisateurs et les détaillants de voyages à forfait ne peuvent pas exercer leur activité.

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ☒ Non

Version 05/01/2023

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

Notification obligatoire en matière d'aide d'Etat auprès des services compétents de la Commission européenne, avec l'obtention d'une décision positive.

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

La Banque nationale de Belgique a été consultée afin de pouvoir rédiger les textes soumis. Tous les chiffres utilisés sont basés sur les calculs et les sources dont la BNB dispose concernant le marché de l'assurance et, en particulier, concernant l'insolvabilité des entreprises du secteur du voyage.

Version 05/01/2023

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☐ Des personnes sont concernées. | ☒ Aucune personne n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

Le projet de loi vise à adapter un système d'assurance particulier sans aucun impact sur les personnes en tant que tel.

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

5. Emploi

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

En soutenant les assureurs pendant les années avec un nombre de sinistres exceptionnellement élevé dans le secteur du voyage, comme suite à une pandémie ou à une catastrophe naturelle, ceux-ci sont incités à offrir cette couverture d'assurance spécifique aux organisateurs et détaillants des voyages à forfait. Plus il y a d'organismes et de détaillants belges qui peuvent s'assurer et donc être actifs – étant donné qu'ils ne peuvent pas offrir des voyages à forfait s'ils ne disposent pas d'une assurance contre l'insolvabilité – plus l'offre de voyages à forfait sera élevée pour les consommateurs.

7. Développement économique

☒ Impact positif ☐ Impact négatif ☐ Pas d'impact

Expliquez

A côté de ce qui est exposé au point 6, il pourrait y avoir plus de concurrence par la présence de plus d'entreprises d'assurances qui voudraient/pourraient offrir cette couverture à la suite de la stimulation de l'intérêt du monde de l'assurance pour cette assurance de niche. Sans ces modifications, l'offre serait réduite de moitié, il existerait *de facto* une situation de monopole et presque la moitié de toutes les entreprises de voyage concernées ne pourraient plus être actives.

Version 05/01/2023

8. Investissements
☐ Impact positif ☐ Impact négatif ☒ Pas d'impact
9. Recherche et développement
☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact
10. PME**1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?**
☒ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☐ Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME

Sont directement concernées principalement les entreprises d'assurance qui offrent l'assurance contre l'insolvabilité en matière de voyages à forfait. Il y en a actuellement quatre actives en Belgique.

Sont indirectement concernés tous les organisateurs et les détaillants de voyages à forfaits. Ils pourront en effet s'assurer et ainsi rester actifs, vu qu'il s'agit d'une obligation et que l'offre de cette assurance continuera à exister, voire pourra être étendue, à la suite de cette mesure.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

Impact positif:

Les propositions envisagées veillent à ce que les pertes en cas de situations extrêmes, comme une épidémie de Covid-19, restent limitées pour les assureurs. Cela a pour conséquence que les assureurs existants continuent d'offrir l'assurance contre l'insolvabilité et ainsi que tous les organisateurs et détaillants belges puissent rester actifs. En effet, sans cette assurance, ils ne peuvent pas offrir de voyages à forfaits. Ces modifications peuvent également avoir pour effet que plusieurs assureurs soient actifs dans l'offre de cette assurance de niche, ce qui est intéressant en termes de concurrence et pour tous les organisateurs et détaillants concernés.

☐ Il y a des impacts négatifs.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ?

Oui/non > expliquez

Non, l'impact est le même pour toutes les entreprises concernées.

4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ?

Oui/non > expliquez

Oui, l'impact positif est celui visé par les modifications envisagées.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

Sans objet

Version 05/01/2023

11. Charges administratives

☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Les entreprises d'assurances qui veulent bénéficier d'une intervention versent une contribution annuelle anticipative, calculée sur l'encaissement des primes et accessoires reçus de l'année concernée, et versée à un fonds organique de l'Etat spécialement créé à cette fin.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Les entreprises d'assurance doivent prouver le montant total des primes et accessoires encaissés pour l'année concernée sur lequel leur contribution anticipative est calculée.

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Les entreprises d'assurances fournissent les éléments de preuves nécessaires au fond organique de l'Etat.

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Annuel

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

Sans objet

12. Énergie

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

13. Mobilité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

14. Alimentation

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

Version 05/01/2023

☐ Impact positif
 ☐ Impact négatif
 ☒ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☐ Impact positif
 ☐ Impact négatif
 ☒ Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif
 ☐ Impact négatif
 ☒ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif
 ☐ Impact négatif
 ☒ Pas d'impact

19. Nuisances

☐ Impact positif
 ☐ Impact négatif
 ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☐ Impact positif
 ☐ Impact négatif
 ☒ Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement.
 ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

La loi se concentre sur la relation entre les entreprises et les consommateurs. Il ne semble pas y avoir de lien avec les pays en développement.

Versie 05/01/2023

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Pierre-Yves DERMAGNE, Minister van Economie

Contactpersoon beleidscel

Naam : Dady Kawaya

E-mail : dady.kawaya@dermagne.fed.be

Tel. Nr. : +32 (2)207 19 20

Alexia BERTRAND, Staatssecretaris voor Consumentenbescherming

Contactpersoon beleidscel

Naam : Sahin Yazici

E-mail : sahin@bertrand.fed.be

Tel. Nr. : 0 472 18 91 78

Overheidsdienst

FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : Thibault Willaert

E-mail : thibault.willaert@economie.fgov.be

Tel. Nr. : 02 277 62 37

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Dit voorontwerp van wet wijzigt enkele bepalingen inzake insolventiebescherming van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten, teneinde het verzekeringssysteem te ondersteunen zodat het mogelijk blijft om dit te kunnen blijven aanbieden aan organisatoren en doorverkopers. De verplichting voor lidstaten om een doeltreffend systeem inzake insolventiebescherming te voorzien stemt voort uit artikel 17 van Richtlijn (EU) 2015/2302 betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen. Zonder insolventiebescherming mogen organisatoren en doorverkopers van pakketreizen hun activiteiten niet uitoefenen.

Impactanalyses reeds uitgevoerd: Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

Versie 05/01/2023

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

Verplichte notificatie inzake staatssteun bij de bevoegde diensten van de Europese Commissie met een positieve beslissing tot gevolg

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

De Nationale Bank van België werd geraadpleegd teneinde voorliggende teksten te kunnen opmaken. Alle cijfermateriaal is gebaseerd op hun berekeningen en de bronnen, over de verzekeringsmarkt en meer specifiek over insolventie van reisondernemingen, waarover zij hiervoor beschikken.

Versie 05/01/2023

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naargelacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

| ☐ Er zijn personen betrokken. ☒ Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

Het wetsontwerp handelt over de aanpassing van een specifiek verzekeringssysteem zonder enige impact op personen an sich.

4. Gezondheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit:

Door verzekeraars te ondersteunen in jaren met uitzonderlijk hoge schadegevallen in de reissector, zoals door een pandemie of natuurramp, worden zij alsnog gestimuleerd om deze specifieke verzekeringsdekking aan te bieden aan organisatoren en doorverkopers van pakketreizen. Hoe meer Belgische organisatoren en doorverkopers zich kunnen verzekeren en dus actief zijn, want zonder insolventieverzekering mogen ze geen pakketreizen aanbieden, hoe groter het aanbod van pakketreizen zal zijn voor consumenten.

7. Economische ontwikkeling

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit:

Naast de redenen onder punt 6, zou er door het aanwakken van de interesse in de verzekeringswereld voor deze nicheverzekering ook meer concurrentie kunnen ontstaan door meer verzekeringsondernemingen die deze dekking gaan willen/kunnen aanbieden. Zonder deze wijzigingen zou het aanbod halveren, er een de facto monopolie ontstaan en bijna de helft van alle betrokken reisondernemingen niet langer actief kunnen zijn.

Versie 05/01/2023

8. Investeringsen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☒ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☐ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's

Rechtstreeks gaat het voornamelijk om verzekeringsondernemingen die de insolventieverzekering inzake pakketreizen aanbieden, waarvan er momenteel 4 actief zijn in België.

Onrechtstreeks zullen hierdoor organisatoren en doorverkopers van pakketreizen zich kunnen verzekeren en zo alsnog actief zijn, gezien dit een verplichting betreft en het aanbod van die verzekering door deze maatregel blijft bestaan en mogelijks nog uitgebreid kan worden.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

Positief:

De voorgestelde wijzigingen zorgen ervoor dat de verliezen bij extreme situaties, zoals een Covid-19 uitbraak, beperkt blijven voor verzekeraars. Hierdoor is het mogelijk en zijn de bestaande verzekeraars bereid om de insolventieverzekering te blijven aanbieden waardoor alle Belgische organisatoren en doorverkopers actief kunnen blijven. Zonder deze verzekering mogen zij namelijk geen pakketreizen aanbieden. Deze wijzigingen kunnen ook als effect hebben dat er meerdere verzekeraars actief worden in het aanbieden van deze niche-verzekering, wat interessant is qua concurrentie en voor alle betrokken organisatoren en doorverkopers.

☐ Er is een negatieve impact.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen?

Ja/nee > leg uit

Neen, de impact is gelijk voor elke betrokken onderneming.

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel?

Ja/nee > leg uit

Ja, de positieve impact is hetgeen beoogd wordt door voorgestelde wijzigingen.

5. Welke maatregelen worden genomen om deze negatieve impact te verlichten/compenseren?

Zonder voorwerp

Versie 05/01/2023

11. Administratieve lasten

☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Verzekeringsondernemingen die van een tussenkomst willen genieten, storten een anticiperende jaarlijkse bijdrage, berekend op het incasso van de ontvangen premies en bijkomende kosten van dat jaar, aan een specifiek daarvoor opgericht organiek fonds van de Staat.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Ja/nee > leg uit

Verzekeringsondernemingen bewijzen het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar waarop hun anticiperende bijdrage berekend werd.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Verzekeringsondernemingen geven de nodige bewijsstukken aan het organiek fonds van de Staat.

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

Jaarlijks

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Zonder voorwerp

12. Energie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

13. Mobiliteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

15. Klimaatverandering

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

Versie 05/01/2023

16. Natuurlijke hulpbronnen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

18. Biodiversiteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

19. Hinder

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

20. Overheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

De wet is gericht op de relatie tussen ondernemingen en consumenten. Er lijkt geen verband te zijn met de ontwikkelingslanden.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 72.771/1 DU 15 FÉVRIER 2023

Le 19 décembre 2022, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre de l'Économie à communiquer un avis, dans un délai de soixante jours, sur un avant-projet de loi 'modifiant la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage'.

L'avant-projet a été examiné par la première chambre le 9 février 2023. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wouter PAS et Inge VOS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Arne CARTON, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Marnix VAN DAMME, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 15 février 2023.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET DE LOI

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a essentiellement pour objet de modifier la loi du 21 novembre 2017 'relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyage liées et de services de voyage' (ci-après: "la loi").

Les articles 54 à 60 actuels de la loi imposent aux organisateurs et détaillants l'obligation de fournir une garantie pour le remboursement de tous les paiements déjà effectués par les voyageurs ou en leur nom dans la mesure où les services concernés ne sont pas exécutés en raison de leur insolvabilité. Les articles 65 et 72 de la loi imposent des obligations

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité avec les normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 72.771/1 VAN 15 FEBRUARI 2023

Op 19 december 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Economie verzocht binnen een termijn van zestig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 9 februari 2023. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arne CARTON, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 februari 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN WET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt in hoofdzaak tot het wijzigen van de wet van 21 november 2017 'betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten' (hierna: "de wet").

De huidige artikelen 54 tot 60 van de wet leggen organisatoren en doorverkopers de verplichting op om een zekerheid te stellen voor de terugbetaling van alle reeds door of namens reizigers betaalde bedragen voor zover de desbetreffende diensten als gevolg van hun insolventie niet worden verricht. In de artikelen 65 en 72 van de wet worden gelijkaardige

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van wet, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere normen verstaan.

de garantie similaires en ce qui concerne les prestations de voyages liées et la vente de services de voyage².

L'article 2 de l'avant-projet entend remplacer l'article 60 de la loi, dispose que la garantie visée dans la section concernée³ est fournie par un contrat d'assurance et habilite le Roi à déterminer les conditions auxquelles ce contrat doit répondre.

L'article 3 de l'avant-projet a pour objet d'insérer dans la loi un nouvel article 60/1, qui dispose que les entreprises d'assurance peuvent limiter, par année civile, le montant total des prestations d'assurance qu'elles sont tenues de fournir aux voyageurs en vertu de la section concernée à 100 % de la totalité des primes et accessoires encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions. Une intervention de l'État belge est prévue en cas de dépassement de ce plafond et une obligation de contribution est imposée aux entreprises d'assurance. Il prévoit en outre qu'un rapport doit être établi concernant l'évolution du marché des assurances insolvabilité et les possibilités de réassurance. Par ailleurs, il habilite le Roi à adapter certains pourcentages mentionnés dans la disposition en projet et les entreprises d'assurance sont obligées de fournir aux voyageurs les prestations d'assurance "prévues par la présente section, dans le respect des conditions légales et contractuelles". Il instaure également un droit subrogatoire des entreprises d'assurance à l'encontre de l'État belge.

L'article 5 de l'avant-projet établit un certain nombre de principes au niveau du contenu des contrats d'assurance en ce qui concerne les services de voyage (article 72 en projet de la loi), tandis que l'article 6 de l'avant-projet confie au Roi le soin de déterminer les conditions auxquelles doit répondre le contrat d'assurance visé à l'article 60 de la loi (article 74, en projet, de la loi). L'article 7 de l'avant-projet a pour objet d'adapter la référence à l'article 60/1, en projet, dans l'article 79, alinéa 2, de la loi.

L'article 4 de l'avant-projet prévoit la création d'un fonds organique pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des organisateurs et des détaillants (article 60/2, en projet, de la loi). L'article 8 de l'avant-projet complète à cet effet le tableau annexé à la loi organique du 27 décembre 1990 'créant des fonds budgétaires'.

L'intention est de donner effet à la loi en projet le 1er janvier 2023. Par ailleurs, l'avant-projet prévoit un régime transitoire

verplichtingen tot zekerheidstelling opgelegd inzake gekoppelde reisarrangementen en de verkoop van reisdiensten.²

Artikel 2 van het voorontwerp beoogt artikel 60 van de wet te vervangen en bepaalt dat de in de betrokken afdeling bedoelde zekerheid³ wordt verstrekt via een verzekeringsovereenkomst en machtigt de Koning om de voorwaarden te bepalen waaraan die overeenkomst moet voldoen.

Artikel 3 van het voorontwerp strekt tot het invoegen in de wet van een nieuw artikel 60/1, dat bepaalt dat de verzekeringsondernemingen het totale bedrag van verzekeringsprestaties die zij moeten aanbieden aan reizigers uit hoofde van de betrokken afdeling per kalenderjaar kunnen beperken tot 100 % van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar, zonder acquisitiekosten en commissies. Er wordt voorzien in een tussenkomst van de Belgische Staat als deze maximumgrens wordt overschreden en er wordt een bijdrageverplichting opgelegd aan verzekeringsondernemingen. Tevens wordt bepaald dat een verslag moet worden opgesteld over de evolutie van de markt van insolventieverzekeringen en de mogelijkheden tot herverzekering. Voorts wordt de Koning ertoe gemachtigd om bepaalde percentages die worden vermeld in de ontworpen bepaling aan te passen en worden verzekeringsondernemingen ertoe verplicht om reizigers de verzekeringsprestaties aan te bieden "uit hoofde van deze afdeling met naleving van de wettelijke en contractuele voorwaarden". Er wordt ook voorzien in een subrogatierecht van de verzekeringsondernemingen ten aanzien van de Belgische Staat.

In artikel 5 van het voorontwerp worden een aantal beginselen vastgelegd op het vlak van de inhoud van de verzekeringsovereenkomsten wat betreft reisdiensten (ontworpen artikel 72 van de wet), terwijl de Koning in artikel 6 van het voorontwerp wordt opgedragen de voorwaarden te bepalen waaraan de verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60 van de wet moet voldoen (ontworpen artikel 74 van de wet). Artikel 7 van het voorontwerp strekt tot het aanpassen van de verwijzing naar het ontworpen artikel 60/1 in artikel 79, tweede lid, van de wet.

Artikel 4 van het voorontwerp voorziet in de oprichting van een organiek fonds voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van organisatoren en doorverkopers (ontworpen artikel 60/2 van de wet). Artikel 8 van het voorontwerp vult daartoe de tabel aan die is gevoegd bij de organieke wet van 27 december 1990 'houdende oprichting van begrotingsfondsen'.

Het is de bedoeling om aan de ontworpen wet uitwerking te geven met ingang van 1 januari 2023. Tevens wordt een

² En ce qui concerne les prestations de voyage liées, cette obligation s'applique aux professionnels facilitant les prestations de voyage liées (article 65 de la loi). En ce qui concerne la vente de services de voyage, cette obligation s'applique à l'organisateur ou au détaillant qui vend séparément en tant qu'intermédiaire des services de voyage (article 72 de la loi).

³ Est visée la section 1re "Principes" du chapitre 5 "Protection contre l'insolvabilité" du titre 3 "Contrats de voyage à forfait" de la loi.

² Wat de gekoppelde reisarrangementen betreft, geldt deze verplichting voor professionelen die gekoppelde reisarrangementen faciliteren (artikel 65 van de wet). Wat de verkoop van reisdiensten betreft, geldt die verplichting voor de organisator of de doorverkoper die als tussenpersoon afzonderlijke reisdiensten verkoopt (artikel 72 van de wet).

³ Bedoeld wordt afdeling 1 "Principes" van hoofdstuk 5 "Bescherming bij insolventie" van titel 3 "Pakketreisovereenkomsten" van de wet.

concernant l'application de l'article 60/1, en projet, de la loi (article 9 de l'avant-projet).

FORMALITÉS

3. Conformément à l'article 28, paragraphe 4, de la directive (UE) 2015/2302 du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2015 'relative aux voyages à forfait et aux prestations de voyage liées, modifiant le règlement (CE) n° 2006/2004 et la directive 2011/83/UE du Parlement européen et du Conseil et abrogeant la directive 90/314/CEE du Conseil', les États membres communiquent à la Commission le texte des dispositions essentielles de droit interne qu'ils adoptent dans le domaine régi par la présente directive.

À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit:

"Deze voorgestelde wijziging werd reeds gemeld aan de Europese Commissie, directoraat-generaal Mededinging, in het kader van een notificatie procedure inzake staatssteun. Na de parlementaire aanvaarding van de wetswijziging gevolgd door noodzakelijke wijzigingen aan (of vervanging van) het Koninklijk Besluit van 29 mei 2018, zullen de finale teksten nog eens meegedeeld worden aan het Directoraat-generaal Justitie en Consumentenzaken van de Europese Commissie die bevoegd is voor Richtlijn (EU) 2015/2302".

Il se déduit des explications fournies par le délégué qu'il sera procédé à la communication concernée à la Commission européenne dès qu'aura été adoptée la loi en projet et qu'aura été remplacé ou modifié l'arrêté royal du 29 mai 2018 dont il fait état⁴. Si une telle communication est effectivement effectuée, l'article 28, paragraphe 4, de la directive (UE) 2015/2302 pourra être réputé avoir été respecté.

EXAMEN DU TEXTE

Observation préalable

4. L'article 17 de la directive précitée (UE) 2015/2302 établit un certain nombre de principes relatifs à la protection en cas d'insolvabilité des organisateurs⁵. À la question de savoir si la réglementation en projet peut être considérée comme une transposition ou une application des principes dont fait mention l'article 17 de la directive, le délégué a répondu:

⁴ Il s'agit de l'arrêté royal du 29 mai 2018 'relatif à la protection contre l'insolvabilité lors de la vente de voyages à forfait, de prestations de voyage liées et de services de voyage'.

⁵ L'"organisateur" est défini comme "un professionnel qui élabore des forfaits et les vend ou les offre à la vente, directement ou par l'intermédiaire d'un autre professionnel ou encore conjointement avec un autre professionnel, ou un professionnel qui transmet les données du voyageur à un autre professionnel conformément au point 2) b) v) [de la directive]" (article 3, 8), de la directive (UE) 2015/2302).

overgangsregeling uitgewerkt met betrekking tot de toepassing van het ontworpen artikel 60/1 van de wet (artikel 9 van het voorontwerp).

VORMVEREISTEN

3. Overeenkomstig artikel 28, lid 4, van richtlijn (EU) 2015/2302 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 'betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen, houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en van Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Richtlijn 90/314/EEG van de Raad' delen lidstaten de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

De gemachtigde deelde in dit verband het volgende mee:

"Deze voorgestelde wijziging werd reeds gemeld aan de Europese Commissie, directoraat-generaal Mededinging, in het kader van een notificatie procedure inzake staatssteun. Na de parlementaire aanvaarding van de wetswijziging gevolgd door noodzakelijke wijzigingen aan (of vervanging van) het Koninklijk Besluit van 29 mei 2018, zullen de finale teksten nog eens meegedeeld worden aan het Directoraat-generaal Justitie en Consumentenzaken van de Europese Commissie die bevoegd is voor Richtlijn (EU) 2015/2302."

Uit de door de gemachtigde verstrekte toelichting valt af te leiden dat de betrokken mededeling aan de Europese Commissie zal gebeuren eenmaal de ontworpen wet zal zijn tot stand gekomen en het door hem vermelde koninklijk besluit van 29 mei 2018 zal zijn vervangen of gewijzigd.⁴ Indien dergelijke mededeling effectief gebeurt, kan geacht worden te zijn voldaan aan het bepaalde in artikel 28, lid 4, van richtlijn (EU) 2015/2302.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

4. Artikel 17 van de voornoemde richtlijn (EU) 2015/2302 legt een aantal beginselen vast inzake de bescherming bij insolventie van organisatoren⁵. Gevraagd of de ontworpen regeling beschouwd kan worden als een omzetting of een toepassing van de beginselen vermeld in artikel 17 van de richtlijn, antwoordde de gemachtigde:

⁴ Het betreft het koninklijk besluit van 29 mei 2018 'betreffende de bescherming tegen insolventie bij de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten'.

⁵ Als "organisator" wordt omschreven "een handelaar die pakketreizen samenstelt en deze rechtstreeks dan wel via of samen met een andere handelaar verkoopt of te koop aanbiedt, of de handelaar die de gegevens van de reiziger aan een andere handelaar overdraagt overeenkomstig punt 2, onder b), v)[, van de richtlijn]" (artikel 3, 8), van richtlijn (EU) 2015/2302).

“In artikel 17 van Richtlijn (EU) 2015/2302 worden bepaalde basisprincipes opgelegd waaraan een systeem inzake insolventiebescherming moet voldoen. Voor het overige zijn de EU-lidstaten volkomen vrij over hoe ze dit verder organiseren (bankgarantie, fonds, verzekering, ...). Dit wordt ook duidelijk zo gesteld in de bij dit artikel horende overwegingen (39-44) die verder nog enkele richtlijnen geven hoe men dit nationaal kan invullen.

In België werd, reeds onder de vorige Richtlijn 90/314/EEG, gekozen voor een verzekeringssysteem. Echter stuitte dit systeem door de enorme impact van de COVID-19 pandemie, op bepaalde beperkingen. Een aanpassing van dit systeem, om ook heel uitzonderlijke omstandigheden het hoofd te kunnen bieden, drong zich op en dat is wat met de voorgestelde wijzigingen bewerkstelligd wordt.

Dus de ontworpen regeling inzake insolventieverzekering vormt inderdaad de toepassing van art. 17 van Richtlijn (EU) 2015/2302. De voorgestelde wijziging ervan in nasleep van de COVID-19 pandemie, dient om het werkbaar te houden en ervoor te zorgen dat die verzekering nog wordt aangeboden door verzekeraars. (...)”

Bien que la réglementation en projet ne puisse constituer une transposition effective de l'article 17 de la directive (UE) 2015/2302 du fait qu'aucune disposition concrète n'est transposée en droit interne, elle peut néanmoins être considérée comme une réglementation de droit interne relevant du champ d'application de la directive. Il est donc recommandé de clarifier l'articulation de la réglementation en projet et de la directive (UE) 2015/2302 dans l'exposé des motifs de l'avant-projet.

OBSERVATIONS PAR ARTICLE

Article 3

5. L'article 60/1, § 3, alinéa 3, en projet, de la loi, confie au Roi le soin de déterminer les modalités et les conditions de la contribution concernée. Le délégué a précisé cette disposition comme suit:

“[H]et is niet de bedoeling om aan de Koning de bevoegdheid te geven om te bepalen welke verzekeringsondernemingen aan de bijdrageplicht onderworpen zullen worden.

Uit de samenlezing van de ontworpen artikelen 60, 60/1, § 1 en 60/1, § 2, eerste lid en § 3, eerste lid volgt dat de verzekeringsondernemingen die cumulatief voldoen aan de volgende 3 voorwaarden aan de bijdrageplicht onderworpen zullen zijn:

4. een vergunning of een toelating hebben overeenkomstig de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen om de zekerheid te bieden bedoeld in de artikelen 54, 65 en 72 van de wet van 21 november 2017; én

5. daadwerkelijk de verzekeringsovereenkomst bedoeld in het ontworpen artikel 60 aanbieden en dus ertoe gebonden

“In artikel 17 van Richtlijn (EU) 2015/2302 worden bepaalde basisprincipes opgelegd waaraan een systeem inzake insolventiebescherming moet voldoen. Voor het overige zijn de EU-lidstaten volkomen vrij over hoe ze dit verder organiseren (bankgarantie, fonds, verzekering, ...). Dit wordt ook duidelijk zo gesteld in de bij dit artikel horende overwegingen (39-44) die verder nog enkele richtlijnen geven hoe men dit nationaal kan invullen.

In België werd, reeds onder de vorige Richtlijn 90/314/EEG, gekozen voor een verzekeringssysteem. Echter stuitte dit systeem door de enorme impact van de COVID-19 pandemie, op bepaalde beperkingen. Een aanpassing van dit systeem, om ook heel uitzonderlijke omstandigheden het hoofd te kunnen bieden, drong zich op en dat is wat met de voorgestelde wijzigingen bewerkstelligd wordt.

Dus de ontworpen regeling inzake insolventieverzekering vormt inderdaad de toepassing van art. 17 van Richtlijn (EU) 2015/2302. De voorgestelde wijziging ervan in nasleep van de COVID-19 pandemie, dient om het werkbaar te houden en ervoor te zorgen dat die verzekering nog wordt aangeboden door verzekeraars. (...)”

De ontworpen regeling mag dan wel geen daadwerkelijke omzetting van artikel 17 van richtlijn (EU) 2015/2302 uitmaken ermee rekening houdend dat er geen concrete bepalingen in nationaal recht worden omgezet, zij kan wel beschouwd worden als een regeling van intern recht die onder het toepassingsgebied van de richtlijn valt. Het verdient dan ook aanbeveling om in de memorie van toelichting bij het voorontwerp de verhouding tussen de ontworpen regeling en richtlijn (EU) 2015/2302 nader te duiden.

ARTIKELSGEWIJZE OPMERKINGEN

Artikel 3

5. In het ontworpen artikel 60/1, § 3, derde lid, van de wet, wordt de Koning opgedragen om de modaliteiten (lees: “nader regels”) en voorwaarden van de betrokken bijdrage te bepalen. De gemachtigde lichtte deze bepaling toe als volgt:

“[H]et is niet de bedoeling om aan de Koning de bevoegdheid te geven om te bepalen welke verzekeringsondernemingen aan de bijdrageplicht onderworpen zullen worden.

Uit de samenlezing van de ontworpen artikelen 60, 60/1, § 1 en 60/1, § 2, eerste lid en § 3, eerste lid volgt dat de verzekeringsondernemingen die cumulatief voldoen aan de volgende 3 voorwaarden aan de bijdrageplicht onderworpen zullen zijn:

1. een vergunning of een toelating hebben overeenkomstig de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen om de zekerheid te bieden bedoeld in de artikelen 54, 65 en 72 van de wet van 21 november 2017; én

2. daadwerkelijk de verzekeringsovereenkomst bedoeld in het ontworpen artikel 60 aanbieden en dus ertoe gebonden

zijn om de verzekeringsprestaties bedoeld in de [wet van] 21 november 2017 en haar uitvoeringsbesluit aan te bieden; én

6. premies innen voor de verzekeringsovereenkomst bedoeld in het ontworpen artikel 60. De ‘premies en bijkomende kosten’ waarnaar het ontworpen artikel 60/1 verwijst, zijn de dus (enkel) premies en bijkomende kosten verbonden aan de verzekeringsovereenkomst bedoeld in het ontworpen artikel 60. De jaarlijkse anticiperende bijdrage heeft dus geen betrekking op andere soorten verzekeringsovereenkomsten die de verzekeringsonderneming eventueel aanbiedt.

De bevoegdheid die aan de Koning wordt gegeven in het ontworpen artikel 60/1, § 2, derde lid en § 3, derde lid, heeft betrekking op de wijze waarop deze bijdrage concreet geïnd zal worden (Via welke administratie? Op welke datum? In hoeveel schijven? ...).

Le fait que les “primes et accessoires” auxquels renvoie l’article 60/1, en projet, de la loi, concernent uniquement les primes et accessoires liés au contrat d’assurance visé dans l’article 60 en projet de la loi, devrait ressortir plus clairement du texte de l’avant-projet. Il est en outre recommandé que l’exposé des motifs précise davantage le pouvoir conféré au Roi à l’article 60/1, § 2, alinéa 3, et § 3, alinéa 3, en projet, de la loi, au regard des explications fournies par le délégué.

6. Dans la phrase liminaire de l’article 60/1, § 2, alinéa 1er, en projet, de la loi, on remplacera les mots “son plafond d’intervention visé au paragraphe 1er, alinéa 1er,” par les mots “son plafond d’intervention visé au paragraphe 1er,”.

7. À l’article 60/1, § 4, alinéa 2, en projet, de la loi, on remplacera le mot “suppression” (“afschaffing”) par le mot “abrogation” (“opheffing”). En outre, la portée de la notion de “mesure” devrait être précisée. En effet, dans l’état actuel, on peut se demander si l’on vise l’article 60/1, en projet, de la loi dans son ensemble, ou seulement de certaines parties de celui-ci.

Articles 4 et 8

8. Concernant l’article 8 de l’avant-projet qui est lié à l’article 4 de l’avant-projet, le délégué a indiqué que le terme “professionnel” (“... een koepelterm [is] en (...) alle ondernemingen [omvat] die onder de wet van 22 november 2017 vallen, inclusief organisatoren, doorverkopers, professionelen die gekoppelde reisarrangementen faciliteren, tussenpersonen ...” et que cette notion est définie à l’article 2, 7°, de la loi. C’est la raison pour laquelle il propose d’employer, dans la rubrique 32-25, en projet, du tableau annexé à la loi organique du 27 décembre 1990 ‘créant des fonds budgétaires’ (article 8 de l’avant-projet), la notion de “professionnels du secteur du voyage” au lieu de “organisateurs et détaillants”.

Il a été demandé au délégué si l’adaptation terminologique qu’il suggère pour l’article 8 de l’avant-projet ne doit pas

zijn om de verzekeringsprestaties bedoeld in de [wet van] 21 november 2017 en haar uitvoeringsbesluit aan te bieden; én

3. premies innen voor de verzekeringsovereenkomst bedoeld in het ontworpen artikel 60. De ‘premies en bijkomende kosten’ waarnaar het ontworpen artikel 60/1 verwijst, zijn de dus (enkel) premies en bijkomende kosten verbonden aan de verzekeringsovereenkomst bedoeld in het ontworpen artikel 60. De jaarlijkse anticiperende bijdrage heeft dus geen betrekking op andere soorten verzekeringsovereenkomsten die de verzekeringsonderneming eventueel aanbiedt.

De bevoegdheid die aan de Koning wordt gegeven in het ontworpen artikel 60/1, § 2, derde lid en § 3, derde lid, heeft betrekking op de wijze waarop deze bijdrage concreet geïnd zal worden (Via welke administratie? Op welke datum? In hoeveel schijven? ...).

Dat “premies en bijkomende kosten”, waarnaar het ontworpen artikel 60/1 van de wet verwijst, enkel premies en bijkomende kosten betreffen die zijn verbonden aan de verzekeringsovereenkomst bedoeld in het ontworpen artikel 60 van de wet, zou duidelijker moeten blijken uit de tekst van het voorontwerp. Tevens verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting de bevoegdheid die in het ontworpen artikel 60/1, § 2, derde lid, en § 3, derde lid, van de wet, aan de Koning wordt opgedragen, nader te duiden in het licht van de door de gemachtigde verstrekte uitleg.

6. In de inleidende zin van het ontworpen artikel 60/1, § 2, eerste lid, van de wet, moeten de woorden “haar maximumgrens bedoeld in paragraaf 1, eerste lid,” worden vervangen door de woorden “haar maximumgrens bedoeld in paragraaf 1,”.

7. In het ontworpen artikel 60/1, § 4, tweede lid, van de wet, dient het woord “afschaffing” (“suppression”) te worden vervangen door het woord “opheffing” (“abrogation”). Tevens zou de draagwijdte van het begrip “de maatregel” moeten worden verduidelijkt. Nu kan men zich immers afvragen of ermee wordt bedoeld op het ontworpen artikel 60/1 van de wet in zijn geheel, dan wel slechts op bepaalde onderdelen ervan.

Artikelen 4 en 8

8. De gemachtigde heeft er in verband met het met artikel 4 van het voorontwerp samenhangende artikel 8 van het voorontwerp op gewezen dat “[p]rofessioneel” (“... een koepelterm [is] en (...) alle ondernemingen [omvat] die onder de wet van 22 november 2017 vallen, inclusief organisatoren, doorverkopers, professionelen die gekoppelde reisarrangementen faciliteren, tussenpersonen ...” en dat het begrip “professioneel” wordt omschreven in artikel 2, 7°, van de wet. Hij stelt daarom voor om in de ontworpen rubriek 32-25 van de tabel bij de organieke wet van 27 december 1990 ‘houdende oprichting van begrotingsfondsen’ (artikel 8 van het voorontwerp) het begrip “professionelen in de reissector” te gebruiken in plaats van “organisatoren en doorverkopers”.

Aan de gemachtigde werd gevraagd of de terminologische aanpassing die hij voor artikel 8 van het voorontwerp suggereert

également entraîner une adaptation similaire de l'article 60/2, en projet, de la loi (article 4 de l'avant-projet) qui concerne en effet lui aussi le nouveau fonds à créer. Le délégué a répondu à ces questions en ces termes:

“Bij de omzetting werd zoveel mogelijk rekening gehouden met de structuur van de richtlijn pakketreizen. Ook hierin worden eerst de verplichtingen van doorverkopers en organisatoren van pakketreizen toegelicht met dan op het einde de insolventiebescherming. Pas hierna wordt er over professionelen die gekoppelde reisarrangementen aanbieden, gesproken waarbij er voor wat betreft de insolventiebescherming uiteraard verwezen wordt naar de eerdere bepalingen, bij doorverkoper/organisator, die alles reeds omvatten. Het gaat dan om Hoofdstuk 5 (vallende onder Titel 3 Pakketreisovereenkomsten), waarbij alle principes rond de werking van die insolventiebescherming in afdeling 1 ervan vervat zitten. Artikel 60 van afdeling 1 dient dan ook te verwijzen naar afdeling 1 die enkel spreekt over organisatoren en doorverkopers van pakketreisovereenkomsten. In datzelfde artikel kan er moeilijk reeds gesproken worden over professionelen die gekoppelde reisarrangementen aanbieden, gezien de behandeling hiervan pas erna volgt in de wet en alles van die afdeling/dat hoofdstuk in eerste instantie hoort bij de verplichtingen van doorverkopers en organisatoren.

In de nieuw toegevoegde artikelen 60/1 en 60/2 wordt er logischerwijze dan ook enkel gewag gemaakt van organisatoren en doorverkopers van pakketreizen zoals in de rest van die afdeling. Dit doet niets af van het feit dat, net als de rest van die afdeling/dat hoofdstuk, deze artikelen ook gelden voor professionelen die gekoppelde reisarrangementen aanbieden (zie art. 65 wet van 21 november 2017: ‘De artikelen 55 tot 64 zijn van overeenkomstige toepassing.’).

Daar waar artikel 8 van het voorontwerp van wet tot wijziging van wet van 21 november 2017 de oprichting van het bedoelde fonds specifiek regelt in een geheel andere wetgeving (organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van de begrotingsfondsen), moet dan ook verwezen worden naar alle partijen die over een insolventiebescherming dienen te beschikken en een insolventieverzekering hebben afgesloten, om correct te zijn. Hier is er namelijk geen opdeling in verplichtingen van doorverkopers/organisatoren van pakketreizen en dan professionelen die een gekoppeld reisarrangement aanbieden. Beter is om te spreken over ‘professionelen bedoeld in de wet van 21 november 2017 die een verzekeringsovereenkomst hebben afgesloten zoals bedoeld in artikel 60 van dezelfde wet’, deze formulering omvat dan zowel doorverkopers en organisatoren van pakketreizen als professionelen die gekoppelde reisarrangementen aanbieden. In die zin is ze ook beperkend gezien niet zomaar alle professionelen in de reissector gevisieerd worden, enkel diegene die verplicht worden om in een insolventiebescherming te voorzien.

(...)”.

On peut comprendre la volonté des auteurs de l'avant-projet de respecter le plus possible la structure existante de la loi du 21 novembre 2017. Toutefois, comme il semble s'agir d'un fonds global qui ne se limite pas aux organisateurs et détaillants visés au titre 3 de la loi (“Contrats de voyage à forfait”),

er niet tevens moet toe leiden dat een gelijkaardige aanpassing wordt doorgevoerd in het ontworpen artikel 60/2 van de wet (artikel 4 van het voorontwerp) dat immers eveneens betrekking heeft op het nieuw op te richten fonds. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“Bij de omzetting werd zoveel mogelijk rekening gehouden met de structuur van de richtlijn pakketreizen. Ook hierin worden eerst de verplichtingen van doorverkopers en organisatoren van pakketreizen toegelicht met dan op het einde de insolventiebescherming. Pas hierna wordt er over professionelen die gekoppelde reisarrangementen aanbieden, gesproken waarbij er voor wat betreft de insolventiebescherming uiteraard verwezen wordt naar de eerdere bepalingen, bij doorverkoper/organisator, die alles reeds omvatten. Het gaat dan om Hoofdstuk 5 (vallende onder Titel 3 Pakketreisovereenkomsten), waarbij alle principes rond de werking van die insolventiebescherming in afdeling 1 ervan vervat zitten. Artikel 60 van afdeling 1 dient dan ook te verwijzen naar afdeling 1 die enkel spreekt over organisatoren en doorverkopers van pakketreisovereenkomsten. In datzelfde artikel kan er moeilijk reeds gesproken worden over professionelen die gekoppelde reisarrangementen aanbieden, gezien de behandeling hiervan pas erna volgt in de wet en alles van die afdeling/dat hoofdstuk in eerste instantie hoort bij de verplichtingen van doorverkopers en organisatoren.

In de nieuw toegevoegde artikelen 60/1 en 60/2 wordt er logischerwijze dan ook enkel gewag gemaakt van organisatoren en doorverkopers van pakketreizen zoals in de rest van die afdeling. Dit doet niets af van het feit dat, net als de rest van die afdeling/dat hoofdstuk, deze artikelen ook gelden voor professionelen die gekoppelde reisarrangementen aanbieden (zie art. 65 wet van 21 november 2017: ‘De artikelen 55 tot 64 zijn van overeenkomstige toepassing.’).

Daar waar artikel 8 van het voorontwerp van wet tot wijziging van wet van 21 november 2017 de oprichting van het bedoelde fonds specifiek regelt in een geheel andere wetgeving (organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van de begrotingsfondsen), moet dan ook verwezen worden naar alle partijen die over een insolventiebescherming dienen te beschikken en een insolventieverzekering hebben afgesloten, om correct te zijn. Hier is er namelijk geen opdeling in verplichtingen van doorverkopers/organisatoren van pakketreizen en dan professionelen die een gekoppeld reisarrangement aanbieden. Beter is om te spreken over ‘professionelen bedoeld in de wet van 21 november 2017 die een verzekeringsovereenkomst hebben afgesloten zoals bedoeld in artikel 60 van dezelfde wet’, deze formulering omvat dan zowel doorverkopers en organisatoren van pakketreizen als professionelen die gekoppelde reisarrangementen aanbieden. In die zin is ze ook beperkend gezien niet zomaar alle professionelen in de reissector gevisieerd worden, enkel diegene die verplicht worden om in een insolventiebescherming te voorzien.

(...)”.

Er kan begrip worden opgebracht voor de bedoeling van de stellers van het voorontwerp om de bestaande structuur van de wet van 21 november 2017 zoveel als mogelijk te respecteren. Aangezien het echter om een overkoepelend fonds lijkt te gaan dat niet beperkt blijft tot de in titel 3 van de

on pourrait envisager d'insérer l'article 60/2, en projet, à un autre endroit de la loi. En effet, il serait préférable que cette disposition fasse l'objet d'un nouveau titre 5/1 "Fonds pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des professionnels du secteur du voyage" contenant un nouvel article 74/1 aligné sur le contenu de l'article 8 de l'avant-projet tel que le délégué propose de l'adapter.

Article 8

9. Pour le motif indiqué au point 8 et comme le suggère le délégué, on remplacera à l'alinéa 1er de la rubrique 32-25, en projet, les mots "organismes et des détaillants" par les mots "professionnels du secteur du voyage". À l'alinéa 2 de cette même rubrique, on remplacera alors les mots "organismes et les détaillants" par le mot "professionnels".

Article 9

10. La loi en projet est appelée à rétroagir. Compte tenu de ce qui précède, on adaptera la rédaction de l'article 9, alinéa 1er, de l'avant-projet, comme suit:

"La présente loi produit ses effets le 1er janvier 2023".

Le greffier,

Greet VERBERCKMOES

Le président,

Marnix VAN DAMME

wet ("Pakketreisovereenkomsten") bedoelde organisatoren en doorverkopers, zou kunnen worden overwogen om het ontworpen artikel 60/2 op een andere plaats in de wet in te voegen. Deze bepaling zou immers beter het voorwerp uitmaken van een nieuwe titel 5/1 "Fonds voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van professionelen in de reissector" met daarin een nieuw artikel 74/1 dat is afgestemd op de inhoud van artikel 8 van het voorontwerp zoals de gemachtigde voorstelt om dit aan te passen.

Artikel 8

9. Om de reden vermeld onder randnummer 8 en zoals gesuggereerd door de gemachtigde vervange men in het eerste lid van de ontworpen rubriek 32-25 de woorden "organisatoren en doorverkopers" door de woorden "professionelen in de reissector". In het tweede lid van dezelfde rubriek dienen de woorden "organisatoren en doorverkopers" dan te worden vervangen door het woord "professionelen".

Artikel 9

10. Aan de ontworpen wet wordt terugwerkende kracht verleend. Hiermee rekening houdend dient de redactie van artikel 9, eerste lid, van het voorontwerp, te worden aangepast als volgt:

"Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2023".

De griffier,

Greet VERBERCKMOES

De voorzitter,

Marnix VAN DAMME

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre de l'Économie, du ministre des Finances, du ministre de la Justice et de la Mer du Nord et de la secrétaire d'État à la Protection des consommateurs,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre de l'Économie, le ministre des Finances, le ministre de la Justice et de la Mer du Nord et la secrétaire d'État à la Protection des consommateurs sont chargés de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'article 60 de la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyage liées et de services de voyage est remplacé par ce qui suit:

"Art. 60. La garantie visée par la présente section est fournie par un contrat d'assurance souscrit auprès d'une entreprise d'assurance agréée ou autorisée pour effectuer ce type d'opérations en application de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance.

Le Roi détermine les conditions auxquelles ce contrat d'assurance doit répondre."

Art. 3

Dans le titre 3, chapitre 5, section 1re, de la même loi, il est inséré un article 60/1 rédigé comme suit:

"Art. 60/1. § 1er. En cas d'insolvabilité d'un organisateur ou d'un détaillant établi en Belgique, l'entreprise

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Economie, de minister van Financiën, de minister van Justitie en Noordzee en de staatssecretaris voor Consumentenbescherming,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Economie, de minister van Financiën, de minister van Justitie en Noordzee, en de staatssecretaris voor Consumentenbescherming zijn ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 60 van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten wordt vervangen als volgt:

"Art. 60. De zekerheid bedoeld in deze afdeling wordt verstrekt door een verzekeringsovereenkomst die wordt aangegaan bij een verzekeringsonderneming die een vergunning of een toelating overeenkomstig de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen heeft gekregen om dit type verrichtingen uit te voeren.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan deze verzekeringsovereenkomst moet voldoen."

Art. 3

In titel 3, hoofdstuk 5, afdeling 1, van dezelfde wet wordt een artikel 60/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 60/1. § 1. In geval van insolventie van een organisator of van een doorverkoper die gevestigd is in België,

d'assurance peut limiter, par année civile, le montant total des prestations d'assurance qu'elle est tenue de fournir aux voyageurs en vertu de la présente section à cent pour cent de la totalité des primes et accessoires liés au contrat d'assurance visé à l'article 60 encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions.

§ 2. Lorsque l'entreprise d'assurance atteint son plafond d'intervention visé au paragraphe 1er, l'État intervient:

1° à partir du 1er janvier 2023, à concurrence de 98 % de l'excédent du montant brut des prestations d'assurance que l'entreprise est tenue d'offrir aux voyageurs en vertu de la présente section. Les 2 % restants sont pris en charge par l'entreprise d'assurance;

2° à partir du 1er janvier 2026 à concurrence de 90 % de l'excédent du montant brut des prestations d'assurance que l'entreprise est tenue d'offrir aux voyageurs en vertu de la présente section. Les 10 % restants sont pris en charge par l'entreprise d'assurance.

L'État ne peut intervenir, sur une base annuelle, au-delà d'un montant de septante millions d'euros sans autorisation préalable de la Commission européenne au titre du contrôle des aides d'État.

Le Roi détermine les conditions et les modalités de cette intervention de l'État.

§ 3. L'entreprise d'assurance verse à l'État:

1° à partir du 1er janvier 2023, une contribution anticipative annuelle de 9,2 % de la totalité des primes et accessoires encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions;

2° à partir du 1er janvier 2026, une contribution anticipative annuelle de 8,4 % de la totalité des primes et accessoires encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions.

L'entreprise d'assurance qui ne paie pas sa contribution à l'État ne peut pas limiter le montant de son intervention prévue au paragraphe 1er ni invoquer l'intervention de l'État prévue au paragraphe 2.

Le Roi détermine les modalités et les conditions de cette contribution.

§ 4. La Banque Nationale de Belgique et le Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie remettent, lorsque les circonstances l'imposent et, en tout cas, chaque année à la date anniversaire de

kan de verzekeringsonderneming per kalenderjaar het totale bedrag van de verzekeringsprestaties die zij moet aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling beperken tot honderd procent van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar verbonden aan de verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60, zonder acquisitiekosten en commissies.

§ 2. Wanneer een verzekeringsonderneming haar maximumgrens bedoeld in paragraaf 1 bereikt, komt de Staat tussenbeide:

1° vanaf 1 januari 2023, tot 98 % van het surplus van het brutobedrag van de verzekeringsprestaties die de verzekeringsonderneming moet aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling. De resterende 2 % is ten laste van de verzekeringsonderneming;

2° vanaf 1 januari 2026 tot 90 % van het surplus van het brutobedrag van de verzekeringsprestaties die de verzekeringsonderneming moet aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling. De resterende 10 % is ten laste van de verzekeringsonderneming.

De Staat kan, op jaarbasis, niet tussenbeide komen voor een bedrag hoger dan zeventig miljoen euro zonder voorafgaande toestemming van de Europese Commissie uit hoofde van staatssteuncontrole.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels van deze tussenkomst van de Staat.

§ 3. De verzekeringsonderneming stort aan de Staat:

1° vanaf 1 januari 2023, een jaarlijkse anticiperende bijdrage van 9,2 % van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar, zonder acquisitiekosten en commissies;

2° vanaf 1 januari 2026, een jaarlijkse anticiperende bijdrage van 8,4 % van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar, zonder acquisitiekosten en commissies.

De verzekeringsonderneming die haar bijdrage niet stort aan de Staat, kan de beperking in paragraaf 1 niet hanteren en kan geen beroep doen op de tussenkomst van de Staat zoals bepaald in paragraaf 2.

De Koning bepaalt de nadere regels en voorwaarden van deze bijdrage.

§ 4. De Nationale Bank van België en de Federale Overheidsdienst Économie, kmo, Middenstand en Énergie overhandigen, wanneer de omstandigheden dat vragen en, in elk geval, jaarlijks op de verjaardag

l'entrée en vigueur de la présente loi, un rapport conjoint concernant l'évolution du marché des assurances insolvabilité et, en particulier, les possibilités de réassurance.

Sur base de ce rapport conjoint, le ministre qui a l'Économie dans ses attributions et le ministre qui a la Protection des consommateurs dans ses attributions soumettent au Conseil des ministres l'opportunité de procéder à une adaptation des pourcentages visés aux paragraphes 1er, 2 et 3 ou à une abrogation du présent article.

Le rapport conjoint est transmis à la Commission européenne ainsi que l'analyse des autorités belges quant à ses implications.

Chaque adaptation envisagée des pourcentages visés aux paragraphes 1er, 2 et 3, sera portée à la connaissance de la Commission européenne et, si nécessaire, fera préalablement l'objet de la procédure visée à l'article 108, paragraphe 3, du Traité sur le Fonctionnement de l'Union européenne.

Le cas échéant, le Roi procède, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, à l'adaptation des pourcentages visés aux paragraphes 1er, 2 et 3, ou introduit un projet de loi à la Chambre des représentants.

§ 5. Les dispositions des paragraphes 1er, 2, 3 et 4 s'appliquent du 1er janvier 2023 au 31 décembre 2028.

§ 6. L'entreprise d'assurance fournit aux voyageurs les prestations d'assurance prévues par la présente section, dans le respect des conditions légales et contractuelles.

Elle dispose ensuite, conformément et dans les limites des paragraphes 1er et 2, d'un recours subrogatoire à l'encontre de l'État."

Art. 4

Dans le titre 3, chapitre 5, section 1re, de la même loi, il est inséré un article 60/2 rédigé comme suit:

"Art. 60/2. § 1er. Il est créé un fonds organique pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des professionnels du secteur du voyage.

Les recettes affectées au Fonds visé à l'alinéa 1er, ainsi que les dépenses qui peuvent être affectées à sa charge sont mentionnées en regard dudit Fonds au tableau

van de inwerkingtreding van deze wet, een gezamenlijk verslag over de evolutie van de markt van insolventieverzekeringen en, in het bijzonder, de mogelijkheden tot herverzekering.

Op basis van dit gezamenlijk verslag leggen de minister die bevoegd is voor Economie en de minister die bevoegd is voor Consumentenbescherming aan de Ministerraad de mogelijkheid voor om over te gaan tot een aanpassing van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3 of tot een opheffing van dit artikel.

Het gezamenlijke verslag wordt overgemaakt aan de Europese Commissie, alsook de analyse van de Belgische overheden met betrekking tot haar implicaties.

Elke beoogde aanpassing van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3, wordt ter kennis gebracht van de Europese Commissie en vormt vooraf, indien nodig, het voorwerp van de procedure bedoeld in artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

In voorkomend geval gaat de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, over tot de aanpassing van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3, of dient Hij een wetsontwerp in bij de Kamer van volksvertegenwoordigers.

§ 5. De bepalingen van paragrafen 1, 2, 3 en 4 zijn van toepassing vanaf 1 januari 2023 tot en met 31 december 2028.

§ 6. De verzekeringsonderneming biedt de reizigers de verzekeringsprestaties aan uit hoofde van deze afdeling met naleving van de wettelijke en contractuele voorwaarden.

Ze beschikt vervolgens, in overeenstemming en binnen de beperkingen van paragraaf 1 en 2, over een subrogatievordering ten aanzien van de Staat."

Art. 4

In titel 3, hoofdstuk 5, afdeling 1, van dezelfde wet wordt een artikel 60/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 60/2. § 1. Er wordt een organiek fonds opgericht voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van professionelen in de reisector.

De ontvangsten toegewezen aan het Fonds bedoeld in het eerste lid, alsook de mogelijke uitgaven ten laste van het Fonds, zijn vermeld bij het genoemde fonds, in

annexé à la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires.

§ 2. Pour alimenter le Fonds visé au paragraphe 1er et selon les modalités fixées par le Roi, l'entreprise d'assurance visée à l'article 60/1 est tenue de payer une contribution annuelle telle que visée au paragraphe 3 du même article.

§ 3. Le ministre qui a les Finances dans ses attributions peut charger à la demande du ministre ayant l'Économie et la Protection des consommateurs dans ses attributions, le Service public fédéral Finances du recouvrement des contributions dont le paiement est resté en souffrance."

Art. 5

L'article 72 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 72. Le contrat d'assurance visé à l'article 60 inclut les services de voyages vendus séparément par l'organisateur ou le détaillant en tant qu'intermédiaire. Ce contrat garantit le remboursement de tous les paiements qu'il reçoit de la part des voyageurs ou en leur nom, pour le cas où le service de voyage concerné n'est pas fourni en raison de son insolvabilité."

Art. 6

L'article 74 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 74. Le Roi détermine les conditions auxquelles le contrat d'assurance visé à l'article 60 doit répondre."

Art. 7

Dans l'article 79, alinéa 2, de la même loi, le mot "60" est remplacé par le mot "60/1".

Art. 8

Le tableau annexé à la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires est complété comme suit:

"32-25 Fonds pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des professionnels du secteur du voyage.

de bij organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen gevoegde tabel.

§ 2. Om het Fonds bedoeld in paragraaf 1 te spijzen en volgens de nadere regels bepaald door de Koning, is de verzekeringsonderneming bedoeld in artikel 60/1 ertoe gehouden een jaarlijkse bijdrage te betalen zoals bedoeld in paragraaf 3 van hetzelfde artikel.

§ 3. De minister bevoegd voor Financiën kan, op verzoek van de minister bevoegd voor Economie en Consumentenbescherming, de Federale Overheidsdienst Financiën belasten met de invordering van de onbetaald gebleven bijdragen."

Art. 5

Artikel 72 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 72. De verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60 omvat de reisdiensten die afzonderlijk worden verkocht door de organisator of de doorverkoper die als tussenpersoon optreedt. Deze overeenkomst garandeert de terugbetaling van alle betalingen die hij ontvangt van of namens de reizigers, voor het geval dat de desbetreffende reisdienst ten gevolge van zijn insolventie niet wordt verleend."

Art. 6

Artikel 74 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 74. De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan de verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60 moet voldoen."

Art. 7

In artikel 79, tweede lid, van dezelfde wet, wordt het woord "60" vervangen door het woord "60/1".

Art. 8

De tabel gevoegd bij de organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van de begrotingsfondsen wordt aangevuld als volgt:

"32-25 Fonds voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van professionelen in de reissector.

Nature des recettes affectées: Contribution annuelle des entreprises d'assurance auprès desquelles les professionnels visés par la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage, ont souscrit un contrat d'assurance visé en son article 60.

Nature des dépenses autorisées: Paiement de l'intervention prévue par l'article 60/1 de la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage."

Art. 9

La présente loi produit ses effets le 1er janvier 2023.

L'article 3 est d'application aussi bien aux contrats d'assurance existants qu'aux contrats d'assurance qui sont conclus après son entrée en vigueur. Le Roi détermine les modalités d'application de l'article 3 aux contrats d'assurance en cours le 1er janvier 2023.

Donné à Bruxelles, le 7 avril 2023

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre de l'Économie,

Pierre-Yves Dermagne

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

Le ministre de la Justice et de la Mer du Nord,

Vincent Van Quickenborne

*La secrétaire d'État
à la Protection des consommateurs,*

Alexia Bertrand

Aard van de toegewezen ontvangsten: Jaarlijkse bijdrage door de verzekeringsondernemingen waarbij de professionelen bedoeld in de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten, een verzekeringsovereenkomst hebben afgesloten zoals bedoeld in artikel 60 van dezelfde wet.

Aard van de gemachtigde uitgaven: Betaling van de tussenkomst voorzien in artikel 60/1 van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten."

Art. 9

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2023.

Artikel 3 is evenzeer van toepassing op bestaande verzekeringsovereenkomsten als op verzekeringsovereenkomsten die worden afgesloten na de inwerkingtreding van het artikel. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van artikel 3 op verzekeringsovereenkomsten die lopen op 1 januari 2023.

Gegeven te Brussel, 7 april 2023

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Economie,

Pierre-Yves Dermagne

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

De minister van Justitie en Noordzee,

Vincent Van Quickenborne

*De staatssecretaris voor
Consumentenbescherming,*

Alexia Bertrand

COORDINATION DES ARTICLES

Texte de base

Texte adapté au projet de loi

Loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyages liées et de services de voyage

TITRE 3. - Contrats de voyage à forfait

CHAPITRE 5. - Protection contre l'insolvabilité

Section 1re. - Principes

Art. 60. Le Roi détermine la forme et les conditions auxquelles ces garanties doivent répondre.

Art. 60. La garantie visée par la présente section est fournie par un contrat d'assurance souscrit auprès d'une entreprise d'assurance agréée ou autorisée pour effectuer ce type d'opérations en application de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance.

Le Roi détermine les conditions auxquelles ce contrat d'assurance doit répondre.

Art. 60/1. § 1er. En cas d'insolvabilité d'un organisateur ou d'un détaillant établi en Belgique, l'entreprise d'assurance peut limiter, par année civile, le montant total des prestations d'assurance qu'elle est tenue de fournir aux voyageurs en vertu de la présente section à cent pour cent de la totalité des primes et accessoires liés au contrat d'assurance visé à l'article 60 encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions.

§ 2. Lorsque l'entreprise d'assurance atteint son plafond d'intervention visé au paragraphe 1er, l'État intervient:

- 1° à partir du 1er janvier 2023, à concurrence de 98 % de l'excédent du montant brut des prestations d'assurance que l'entreprise est tenue d'offrir aux voyageurs en vertu de la présente section. Les 2 % restants sont pris en charge par l'entreprise d'assurance;
- 2° à partir du 1er janvier 2026 à concurrence de 90 % de l'excédent du montant brut des prestations d'assurance que l'entreprise est tenue

d'offrir aux voyageurs en vertu de la présente section. Les 10 % restants sont pris en charge par l'entreprise d'assurance.

L'État ne peut intervenir, sur une base annuelle, au-delà d'un montant de septante millions d'euros sans autorisation préalable de la Commission européenne au titre du contrôle des aides d'État.

Le Roi détermine les conditions et les modalités de cette intervention de l'État.

§ 3. L'entreprise d'assurance verse à l'État:

- 1° à partir du 1er janvier 2023, une contribution anticipative annuelle de 9,2 % de la totalité des primes et accessoires encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions;
- 2° à partir du 1er janvier 2026, une contribution anticipative annuelle de 8,4 % de la totalité des primes et accessoires encaissés pour l'année concernée, hors frais d'acquisition et commissions.

L'entreprise d'assurance qui ne paie pas sa contribution à l'État ne peut pas limiter le montant de son intervention prévue au paragraphe 1er ni invoquer l'intervention de l'État prévue au paragraphe 2.

Le Roi détermine les modalités et les conditions de cette contribution.

§ 4. La Banque Nationale de Belgique et le Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie remettent, lorsque les circonstances l'imposent et, en tout cas, chaque année à la date anniversaire de l'entrée en vigueur de la présente loi, un rapport conjoint concernant l'évolution du marché des assurances insolvabilité et, en particulier, les possibilités de réassurance.

Sur base de ce rapport conjoint, le ministre qui a l'Économie dans ses attributions et le ministre qui a la Protection des consommateurs dans ses

attributions soumettent au Conseil des ministres l'opportunité de procéder à une adaptation des pourcentages visés aux paragraphes 1er, 2 et 3 ou à une abrogation du présent article.

Le rapport conjoint est transmis à la Commission européenne ainsi que l'analyse des autorités belges quant à ses implications.

Chaque adaptation envisagée des pourcentages visés aux paragraphes 1er, 2 et 3 sera portée à la connaissance de la Commission européenne et, si nécessaire, fera préalablement l'objet de la procédure visée à l'article 108, paragraphe 3, du Traité sur le Fonctionnement de l'Union européenne.

Le cas échéant, le Roi procède, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, à l'adaptation des pourcentages visés aux paragraphes 1er, 2 et 3, ou introduit un projet de loi à la Chambre des représentants.

§ 5. Les dispositions des paragraphes 1er, 2, 3 et 4 s'appliquent du 1er janvier 2023 au 31 décembre 2028.

§ 6. L'entreprise d'assurance fournit aux voyageurs les prestations d'assurance prévues par la présente section, dans le respect des conditions légales et contractuelles.

Elle dispose ensuite, conformément et dans les limites des paragraphes 1er et 2, d'un recours subrogatoire à l'encontre de l'État.

Art. 60/2. § 1er. Il est créé un fonds organique pour l'intervention de l'État dans le cadre de l'assurance insolvabilité des professionnels du secteur du voyage.

Les recettes affectées au Fonds visé à l'alinéa 1er, ainsi que les dépenses qui peuvent être affectées à sa charge sont mentionnées en regard dudit Fonds au tableau annexé à la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires.

§ 2. Pour alimenter le Fonds visé au paragraphe 1er et selon les modalités fixées par le Roi,

l'entreprise d'assurance visée à l'article 60/1 est tenue de payer une contribution annuelle telle que visée au paragraphe 3 du même article.

§ 3. Le ministre qui a les Finances dans ses attributions peut charger à la demande du ministre ayant l'Économie et la protection des consommateurs dans ses attributions, le Service public fédéral Finances du recouvrement des contributions dont le paiement est resté en souffrance.

TITRE 5. - Vente de services de voyage

Art. 72. L'organisateur ou le détaillant qui vend séparément en tant qu'intermédiaire des services de voyage, fournit une garantie pour le remboursement de tous les paiements qu'il reçoit de la part des voyageurs ou en leur nom, pour le cas où le service de voyage concerné n'est pas fourni en raison de son insolvabilité.

Art. 72. Le contrat d'assurance visé à l'article 60 inclut les services de voyages vendus séparément par l'organisateur ou le détaillant en tant qu'intermédiaire. Ce contrat garantit le remboursement de tous les paiements qu'il reçoit de la part des voyageurs ou en leur nom, pour le cas où le service de voyage concerné n'est pas fourni en raison de son insolvabilité.

Art. 74. Le Roi détermine la forme et les conditions auxquelles cette garantie doit répondre.

Art. 74. Le Roi détermine les conditions auxquelles le contrat d'assurance visé à l'article 60 doit répondre.

TITRE 7. - Actions en justice et sanctions

CHAPITRE 3. - Poursuite et répression

Section 2. - Répression

Art. 79. Sont punis soit d'une amende pénale de 26 à 25 000 euros, soit d'une amende administrative de 26 à 25 000 euros ceux qui commettent une infraction aux articles 5 à 15, 19 à 23, 32, 45, 66 à 69, 71, 75 et 76.
Sont punis soit d'une amende pénale de 26 à 25 000 euros, soit d'une amende administrative de 26 à 25 000 euros, ceux qui commettent une infraction aux articles 54 à 60, 65 et 72.

Art. 79. Sont punis soit d'une amende pénale de 26 à 25 000 euros, soit d'une amende administrative de 26 à 25 000 euros ceux qui commettent une infraction aux articles 5 à 15, 19 à 23, 32, 45, 66 à 69, 71, 75 et 76.
Sont punis soit d'une amende pénale de 26 à 25 000 euros, soit d'une amende administrative de 26 à 25 000 euros, ceux qui commettent une infraction aux articles 54 à 60/1, 65 et 72.

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELEN

Basistekst

Tekst aangepast aan het wetsontwerp

Wet betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten

TITEL 3. - Pakketreisovereenkomsten

HOOFDSTUK 5. - Bescherming bij insolventie

Afdeling 1. - Principes

Art. 60. De Koning bepaalt de vorm en de voorwaarden waaraan deze zekerheden moeten voldoen.

Art. 60. De zekerheid bedoeld in deze afdeling wordt verstrekt door een verzekeringsovereenkomst die wordt aangegaan bij een verzekeringsonderneming die een vergunning of een toelating overeenkomstig de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen heeft gekregen om dit type verrichtingen uit te voeren.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan deze verzekeringsovereenkomst moet voldoen.

Art. 60/1. § 1. In geval van insolventie van een organisator of van een doorverkoper die gevestigd is in België, kan de verzekeringsovereenkomst per kalenderjaar het totale bedrag van de verzekeringsprestaties die zij moet aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling beperken tot honderd procent van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar verbonden aan de verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60, zonder acquisitiekosten en commissies.

§ 2. Wanneer een verzekeringsovereenkomst haar maximumgrens bedoeld in paragraaf 1 bereikt, komt de Staat tussenbeide:

1° vanaf 1 januari 2023, tot 98 % van het surplus van het brutobedrag van de verzekeringsprestaties die de verzekeringsovereenkomst moet

- aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling. De resterende 2 % is ten laste van de verzekeringsonderneming;
- 2° vanaf 1 januari 2026 tot 90 % van het surplus van het brutobedrag van de verzekeringsprestaties die de verzekeringsonderneming moet aanbieden aan reizigers uit hoofde van deze afdeling. De resterende 10 % is ten laste van de verzekeringsonderneming.

De Staat kan, op jaarbasis, niet tussenbeide komen voor een bedrag hoger dan zeventig miljoen euro zonder voorafgaande toestemming van de Europese Commissie uit hoofde van staatssteuncontrole.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels van deze tussenkomst van de Staat.

§ 3. De verzekeringsonderneming stort aan de Staat:

- 1° vanaf 1 januari 2023, een jaarlijkse anticiperende bijdrage van 9,2 % van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar, zonder acquisitiekosten en commissies;
- 2° vanaf 1 januari 2026, een jaarlijkse anticiperende bijdrage van 8,4 % van het totale incasso van premies en bijkomende kosten van het betreffende jaar, zonder acquisitiekosten en commissies.

De verzekeringsonderneming die haar bijdrage niet stort aan de Staat, kan de beperking in paragraaf 1 niet hanteren en kan geen beroep doen op de tussenkomst van de Staat zoals bepaald in paragraaf 2.

De Koning bepaalt de nadere regels en voorwaarden van deze bijdrage.

§ 4. De Nationale Bank van België en de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie overhandigen, wanneer de omstandigheden dat vragen en, in elk geval, jaarlijks op de verjaardag van de inwerkingtreding van deze wet, een gezamenlijk verslag over de evolutie van de markt van insolventieverzekeringen en, in het bijzonder, de mogelijkheden tot herverzekering.

Op basis van dit gezamenlijk verslag leggen de minister die bevoegd is voor Economie en de minister die bevoegd is voor Consumentenbescherming aan de Ministerraad de mogelijkheid voor om over te gaan tot een aanpassing van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3 of tot een opheffing van dit artikel.

Het gezamenlijke verslag wordt overgemaakt aan de Europese Commissie, alsook de analyse van de Belgische overheden met betrekking tot haar implicaties.

Elke beoogde aanpassing van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3 wordt ter kennis gebracht van de Europese Commissie en vormt vooraf, indien nodig, het voorwerp van de procedure bedoeld in artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

In voorkomend geval gaat de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, over tot de aanpassing van de percentages bedoeld in paragraaf 1, 2 en 3, of dient Hij een wetsontwerp in bij de Kamer van volksvertegenwoordigers.

§ 5. De bepalingen van paragrafen 1, 2, 3 en 4 zijn van toepassing vanaf 1 januari 2023 tot en met 31 december 2028.

§ 6. De verzekeringsonderneming biedt de

reizigers de verzekeringsprestaties aan uit hoofde van deze afdeling met naleving van de wettelijke en contractuele voorwaarden.

Ze beschikt vervolgens, in overeenstemming en binnen de beperkingen van paragraaf 1 en 2, over een subrogatievordering ten aanzien van de Staat.

Art. 60/2. § 1. Er wordt een organiek fonds opgericht voor de tussenkomst van de Staat in het kader van de insolventieverzekering van professionelen in de reissector.

De ontvangsten toegewezen aan het Fonds bedoeld in het eerste lid, alsook de mogelijke uitgaven ten laste van het Fonds, zijn vermeld bij het genoemde fonds, in de bij organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen gevoegde tabel.

§ 2. Om het Fonds bedoeld in paragraaf 1 te spijzen en volgens de nadere regels bepaald door de Koning, is de verzekeringsonderneming bedoeld in artikel 60/1 ertoe gehouden een jaarlijkse bijdrage te betalen zoals bedoeld in paragraaf 3 van hetzelfde artikel.

§ 3. De minister bevoegd voor Financiën kan, op verzoek van de minister bevoegd voor Economie en Consumentenbescherming, de Federale Overheidsdienst Financiën belasten met de invordering van de onbetaald gebleven bijdragen.

TITEL 5. - Verkoop van reisdiensten

Art. 72. De organisator of de doorverkoper die als tussenpersoon afzonderlijke reisdiensten verkoopt, stelt een zekerheid voor de terugbetaling van alle bedragen die hij ontvangt van of namens de reizigers, voor het geval dat de

Art. 72. De verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60 omvat de reisdiensten die afzonderlijk worden verkocht door de organisator of de doorverkoper die als tussenpersoon optreedt. Deze overeenkomst

desbetreffende reisdienst ten gevolge van zijn insolventie niet wordt verleend.

garandeert de terugbetaling van alle betalingen die hij ontvangt van of namens de reizigers, voor het geval dat de desbetreffende reisdienst ten gevolge van zijn insolventie niet wordt verleend.

Art. 74. De Koning bepaalt de vorm en de voorwaarden waaraan deze zekerheid moet voldoen.

Art. 74. De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan de verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 60 moet voldoen.

TITEL 7. - Vorderingen in rechte en sancties

HOOFDSTUK 3. - Vervolging en bestraffing

Afdeling 2. - Bestraffing

Art. 79. Zij die de bepalingen overtreden van de artikelen 5 tot 15, 19 tot 23, 32, 45, 66 tot 69, 71, 75 en 76 worden gestraft hetzij met een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 25 000 euro, hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 25 000 euro.

Zij die de bepalingen overtreden van de artikelen 54 tot 60, 65 en 72 worden gestraft hetzij een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 50 000 euro, hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 50 000 euro.

Art. 79. Zij die de bepalingen overtreden van de artikelen 5 tot 15, 19 tot 23, 32, 45, 66 tot 69, 71, 75 en 76 worden gestraft hetzij met een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 25 000 euro, hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 25 000 euro.

Zij die de bepalingen overtreden van de artikelen 54 tot **60/1**, 65 en 72 worden gestraft hetzij een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 50 000 euro, hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 50 000 euro.